

**50 років
Український Народний Дім
Культурний Центр**

Трентон, Нью Джерзі

**50th Anniversary
of the
Ukrainian National Home
& Cultural Center**

ЗМІСТ

	сторінка
Від редакції	3
Редакційний комітет	4
Ukrainian National Home	5
Голови УНД	6
Управи УНД	9
Українському Народному Домові - 50	10
Іван Самокішин	14
Як я став членом Українського Народного Дому	15
Спомин про Михайла Бойцуна	17
Діяльність 11-го і 19-го відділів СУА в Трентоні	18
Школа Українознавства ім. Ігоря Калинця	23
Відновлення Школи Українознавства при УНД	26
Пластова станиця в Трентоні	33
History of the Ukrainian American Veterans Post #25	36
А почалося все з баяна... ..	39
«Баняки і патики»	41
Життя в Українському Народному Домі у фотографіях	44
Святкування Незалежності України	45
Політичні події	64
Школа Українознавства при УНД	68
Святкування Днів Матері в УНД	75
Колядники і Вертеп від УНД	85
Господарські роботи	90
Спорт в УНД	97
Інші світлини громадського життя в УНД	103
Привіти - Greetings	107
Пожертви на видання Ювілейної книжки	143
Записки - Notes	144

УКРАЇНСЬКИЙ
НАРОДНИЙ ДІМ, ІНК.

UKRAINIAN NATIONAL
HOME, INC.

477 Jeremiah Ave.

TRENTON, N.J. 08610

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТЕР

UKRAINIAN-AMERICAN CULTURAL CENTER

Від Редакції

З часу поселення перших українців на теренах Америки пройшло більше сотні літ. Кожне покоління залишало певний слід в її історії та в житті українських громад. Творячи політичні, громадські, культурні та фінансові організації, будуючи церкви, оселі, культурні центри, попередні покоління передавали свої надбання наступним. Так створена людина, що з плином часу і віддаленням від тих чи інших подій, вона не може про все пам'ятати. Тому треба старатися, щоб найважливіші події з життя громад були відображені у спогадах, фотографіях, книжках і передані нашим дітям і онукам.

В цьому році минає 50 років з часу створення товариства «Український Народний Дім» в м. Трентоні. На одному із засідань управи виникла ідея відзначити цю дату випуском ювілейної книги, виготовленням монументу та бенкетом. З ініціативи члена управи п. Анатолія Лесенського і на кошт його родини виготовлено і встановлено монумент, на якому викарбовані імена всіх голів УНД, а також тих його членів, які внесли найбільший вклад в його розбудову та розвиток і відійшли до Всевишнього.

Для реалізації цього проекту було створено Редакційний комітет та Комітет по побудові монументу. Обидва комітети успішно працювали протягом цілого року і, з Божою поміччю, вчасно завершили свою роботу. Ми складаємо щиру подяку родині Лесенських за щедрий дар для УНД, всім тим, хто працював при створенні і встановленні монументу та готував до видання ювілейну книгу. Також висловлюємо вдячність тим, хто зложив свої пожертви для реалізації цього проекту. Надіємось, що Ви прочитаєте ювілейну книгу із задоволенням.

З пошаною та повагою до всіх Вас,

Голова Редакційного Комітету - Петро Терещук

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

ПО ПІДГОТОВЦІ І ВИПУСКУ КНИЖКИ

« УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМОВІ - 50 »

м. ТРЕНТОН

1. ПЕТРО ТЕРЕЩУК	Голова комітету
2. ІГОР БОЙЦУН	Технічний редактор
3. РОМАН КУЗИК	Член комітету
4. РОМАН ГОРОДИСЬКИЙ	Член комітету
5. ОКСАНА МИКИТИН	Член комітету
6. ІГОР СЕНИК	Член комітету
7. ОЛЕГ МИХАЙЛИШИН	Член комітету
8. МИРОСЛАВА ГЛУШОК	Член комітету
9. РОМАН СЕНИК	Член комітету
10. СВІТЛАНА ХРИСТЕНКО	Член комітету
11. ГАЛИНА МУСІЄНКО	Член комітету

Цю пам'ятну книгу присвячуємо тим, хто жив Україною, боровся за її Волю і Незалежність, працював для неї і бачив її майбутнє світлим і безхмарним, хто страждав за неї і разом з нею, хто любив її як свою Матір і навіть віддав за неї найдорожче – своє життя.

Цю книгу ми хочемо присвятити і молодшому поколінню, яке прийде після нас. Можливо колись, дорогий читачу, ти відкриєш її і впізнаєш себе на світлинах, або знайдеш своє ім'я в тексті і задумаєшся: "А що я зробив доброго для своєї громади, для своєї церкви, для України?". То ж працюймо разом і дбаймо, щоб наше «Українське дерево» росло і міцніло та давало щедрі плоди із роду в рід.

UKRAINIAN NATIONAL HOME

477 Jeremiah Ave
Trenton, NJ 08610

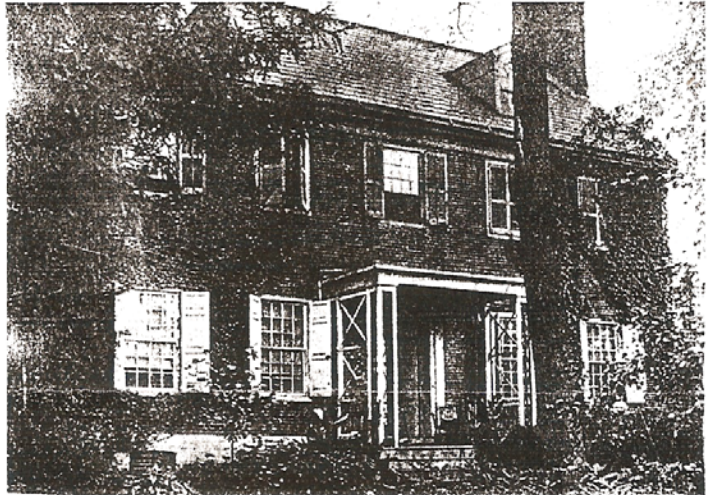
BOW HILL MANSION has a richer history than almost any building in America. Its past is linked with the Revolutionary war and the Napoleonic wars. It is the focal point of one the great romances in American history involving a King and a beautiful maiden.

Bow Hill mansion was the centerpiece of a 700 acre estate that was previously owned by Major William Trent. This estate was bought in 1784 by Barnt DeKlyn, a manufacturer of Colonial army uniforms. Barnt spared no expense to build this elegant sturdy mansion in 1787. He even imported the bricks from England.

Barnt DeKlyn's rebellious daughter Kitty eloped to marry a proud Irishman, Jeremiah Lalor. Lalor street was named after him. She later married General John Beatty, a physician and officer in the Revolutionary war.

When Napoleon Bonaparte, lost the battle of Waterloo in 1815, His older brother Joseph, the ex- King of Spain came to America to be ready to help France when the situation changed. While in America Joseph Bonaparte fell in love with a beautiful American girl, Annette Savage.

Joseph rented Bow Hill mansion and lived there with Annette. There are many stories connected with Annette Savage. The fields around the mansion were covered with daffodils. Once when picking them she lost a valuable diamond ring. That ring has been the object of many searches, but has never been found. That same ring was used to carve the message "God is Love" on one of the glass window panes.

Front of Bow Hill Mansion in the Late 1890's.

They had 2 daughters. One daughter died in a tragic accident at Bow Hill when a flower pot fell on her.

Charlotte, the other daughter, was later presented at the court of Napoleon III. He greeted her as a cousin and for a while Charlotte was a Lady-In-Waiting to the wife of an Emperor.

Bow Hill mansion was bought by Ukrainian Americans in 1967. It is used as a cultural center. As with the earlier French Émigrés, it helped the Ukrainians to be ready to help Ukraine.

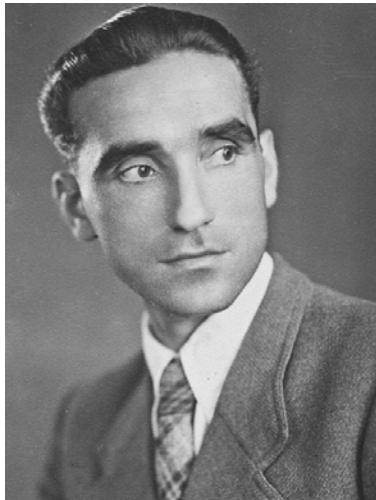
Although the Ukrainians did not have the money to restore Bow Hill as it deserves, they preserved as much of the original woodwork, fireplaces and architectural wonders as they could. They made the mansion structurally sound and protected it from deterioration.

One can only wonder what role Bow Hill Mansion will play in future histories.

(c) 1995 Roman Kuzek

Голови УНД

ІВАН	САМОКШИН	1960-1968
ЛЕВ	ГАЙДУЧОК	1968-1970
ПЕТРО	БУЛАТ	1970-1972
АНДРІЙ	ТУРЧИН	1972-1975
ІВАН	ЧАПЛЯ	1975-1980
ОКСАНА	МИКИТИН	1980-1983
ТЕОДОЗІЙ	СЕНДЗІК	1983-1989
ОЛЬГА	ФАРАОНІВ	1989-1992
МИХАЙЛО	БОЙЦУН	1992-1995
РОМАН	КУЗИК	1995-1997
МИРОСЛАВ	РОМАНКО	1997-2000
ПЕТРО	ТЕРЕЩУК	2000-2002
РОМАН	КУЗИК	2002-2004
ПЕТРО	ТЕРЕЩУК	2004-2005
ВАСИЛЬ	ТУРЕЦЬКИЙ	2005-2008
ОЛЕГ	РИДЗАНИЧ	2008-тепер

ІВАН САМОКШИН

ЛЕВ ГАЙДУЧОК

ПЕТРО БУЛАТ

АНДРІЙ ТУРЧИН

ІВАН ЧАПЛЯ

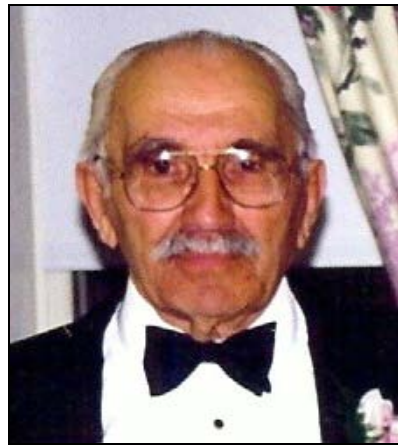
ОКСАНА МИКИТИН

ТЕОДОЗІЙ СЕНДЗИК

ОЛЬГА ФАРОНІВ

МИХАЙЛО БОЙЦУН

РОМАН КУЗИК

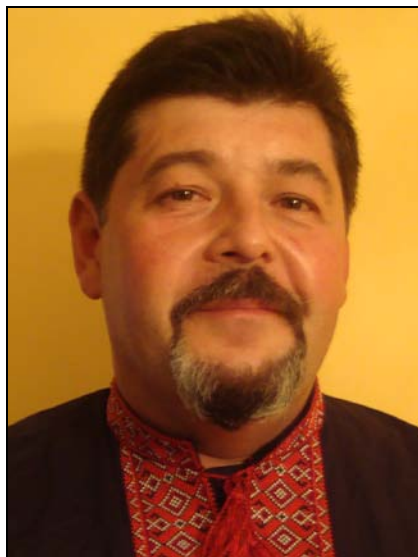
МИРОСЛАВ РОМАНКО

ПЕТРО ТЕРЕЦУК

ВАСИЛЬ ТУРЕЦЬКИЙ

ОЛЕГ РИДЗАНИЧ

Новообрана управа УНД. 2008 р.

Теперішній голова УНД Олег Ридзанич дякує колишньому голові Василю Турецькому за довір'я. "Передача влади".

Управа Українського Народного Дому - 2010р.

*Сидять: О. Іван Лимар, Петро Терещук, Олег Ридзанич – голова УНД, Анна Лупак, Роман Димкевич.
 2-й ряд: Роман Городиський, Іван Медяник, Ярослав Коник, Богдан Федаш, Наталія Левко,
 Олександр Фігель, Леся Левко, Ігор Губа, Павло Бритвак, Сергій Зайцев, Олег Михайлишин.
 3-й ряд: Анатолій Лесенський, Ігор Козак, Іван Карман, Василь Бойко, Роман Сенник, Роман Кузик.*

Управа Українського Народного Дому – 1974 р.

*Зліва сидять – Дмитро Кузик, Петро Булат, Степан Юрчинський, Андрій Турчин(голова),
 Леонід Веремієнко (місто голова), Ігор Сенник (скарбник), Іван Чапля
 Зліва стоять – Іван Микитин, Михайло Бойцун, Мирон Осадця, Анастасія Бойцун,
 Адам Джаман, Микола Нагірняк, Іван Головка, Богдан Корчмарик*

УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМОВІ - « 50 »

В цьому році минає півстоліття з часу, коли група національно-свідомих і активних українців вирішила започаткувати товариство «Український Народний Дім». Це було 17 травня 1960 року. Перші організаційні сходи його членів відбувалися у хаті п. Івана Самокішина – координатора і першого голови УНД. Основною ідеєю створення УНД було об'єднання українців Трентону і околиць в єдину організацію, незалежно до яких релігійних конфесій вони належать. Для цього стала потреба пошуку приміщення. Приглянувся маєток у місті Hamilton, за адресою 477 Jeremiah Ave, знаний як «Bow Hill Mansion». Цей історичний будинок, розташований на шестиакровій площі, перебував в жалюгідному і занедбаному стані. Права сторона даху прогнила та провалилася аж до першого поверху. Розповідають очевидці, що можна було бачити небо, перебуваючи в підвальному приміщенні. Колись розкішна садиба з безліччю квітів, камінами у кожній кімнаті, таємним підземним тунелем аж до річки Делавар; садиба, що радувала душу рідному братові Наполеона та його гостям, сьогодні виглядала плачевно. Правильно оцінивши ситуацію і свої сили, члени Українського Народного Дому вирішили придбати цей маєток. Купівля УНД відбулась 22-го грудня 1967 року. Вартість будинку складала 37 тис. 300 дол. Крім цього, витрати на адвоката, архітектора, ремонт та на саму купівлю склали 2753 дол. Готівкою було заплачено 11 тис.800 дол. Власник погодився дати позику в розмірі 25 тис.500 дол. під 6% річних.

Протягом кількох років було відновлено головний будинок, відремонтовано дах, покладено нові підлоги, на першому поверсі обладнано зал. Немало свого часу, фізичної праці, енергії та поту вклали в цю справу Іван Самокішин, Михайло Бойцун, Іван Головка, Панас Діденко, Іван Стрижаківський, Петро Булат, Михайло Мартиненко, Іван Чапля та майже всі члени, щорічно обраних управ УНД.

Пізніше під дахом Українського Народного Дому знайшли свій притулок два відділи «Українського Народного Союзу», станиця «Пласту», спортивне товариство «Стріла», відділ «Спілки Української Молоді Америки», «Школа Українознавства», хор «Молода Україна» та 11-й і 19-й відділи «Союзу Українок Америки». Слід відмітити, що члени спортивного клубу «Стріла» і СУМА, а саме: Володимир Маркевич, Орест і Ігор Сеники, Орест Надрага, Богдан Пасічний, Борис Гулай, Омелян Коцопей та багато інших з великим ентузіазмом взяли за поглиблення і облаштування підвального приміщення, яке стало згодом «Клубом Українсько-Американських Ветеранів» та «Клубом молоді».

Йдучи хронологічно зі звітами, треба згадати ревних працівників, що були головами або членами управ в різні роки: Іван Самокішин, Лев Гайдучок, Петро Булат, Іван Чапля, Оксана Микитин, Андрій Турчин, Теодозій Сендзік, Ольга Фараонів, Михайло Бойцун, Роман Кузик, Мирослав Романко, Петро Терещук, Василь Турецький, Олег Ридзанич, Микола Голінько, Іван Галик, Іван Микитин, Адам Джаман, Євген Ярмоленко, Яків Струк, Олександр Струк, Дмитро Кузик, Іван Костюк, Леонід Веремієнко, Микола Веремієнко, Володимир Коропей, Микола Нагірняк, Ігор Сенік, Орест Сенік, Роман Городиський, Онуфрій Мізюк, Іван Янковський, Леся Городиська, Леся Сенік, Зеня Копаниця, Галина Лесенська, Магдалина Юсупова, Ірена Мізюк, Леся Веремієнко, Анна Лупак, Люба Пасенкова та багато інших.

Не можна не згадати і тих національно-свідомих членів нашої української громади, що працювали на культурноосвітній або мистецькій ниві в УНД. Це, насамперед др. Лариса Онишкевич, організатор і перший директор «Школи Українознавства», вчителі: Теодора Рудь, Марія Залеська, др. Богдан Корчмарик, Галина Костюк, др. Еміль Грималюк, Любомир Онишкевич, Андрій Турчин, Любомира Крупа, Дарія Кузик, Остап Корчмарик, Всеволод Онишкевич. Протягом всього часу існування школи відданим бібліотекарем була Павлина Скремета.

Гордістю Українського Народного Дому був хор «Молода Україна» під керівництвом проф. Володимира Третяка. Велику роботу по мистецько-художньому оформленню всіх імпрез, декоруванню сцени, оформленню оголошень, листів, подяк, вивісок проводив Іван Микитин.

Особливою подією в житті української громади в Трентоні було відзначення 10-ліття існування Українського Народного Дому та «Палення моргеджу» в листопаді 1972 р. Майже вся громада зібралась, щоб відмітити цю радісну подію і засвідчити, що УНД став її власністю. Слід підкреслити, що це сталося завдяки одному із найсвідоміших членів УНД, котрий заплатив останню частку позики колишньому власникові. Приблизно в цей самий час площа Народного дому збільшилась на 1/3 акра землі, яку подарував наш знаний індустріаліст Стенлі Світлик.

З великим піднесенням українська громада Трентону та околиць святкували 15-ту річницю з дня заснування та акт посвячення Народного Дому. Ця величава подія відбулася 22-го червня 1975 р. У святкуванні взяли участь понад 400 осіб. Чотири священники: о. В. Грабець, о. М. Галета, о. Б. Желехівський з Трентону та о. Р. Ривак з Брістолю відправили Молебень до Матері Божої та освятили УНД. В мистецькій програмі брали участь: хор «Молода Україна» під проводом проф. В.Третяка, трентонський танцювальний ансамбль «Чайка» під керівництвом пані З. Граур-Корсун під музичний супровід оркестри п. І. Ольховського, а місцева футбольна команда «Тигри» з великим рахунком 8:3 перемогла у товариському поєдинку німецьку спортивну дружину.

Наступних 6-8 років життя Українського Народного Дому можна назвати «Періодом стабільності». Стабільно і продуктивно працюють організації, що знаходяться в УНД, працює Школа Українознавства, ведуться поточні ремонтні роботи. Члени управ дбають про належний стан будинків та всієї прилеглої території. Щороку проводяться пікніки та інші імпрези. Великим досягненням управи УНД 1982 року (голова О.Микитин) була відміна податку на власність, який становив на цей час приблизно 4 тис. дол. щорічно.

Після цього періоду в УНД настає спад активності. Число учнів у Школі Українознавства з року в рік зменшується і у 1983 році вона закривається. Не працює Клуб Молоді, не ведеться спортивна робота не всі члени управи добросовісно відносяться до своїх обов'язків. Закономірно, що в таких ситуаціях виникає питання: «А що далі?». На річних зборах 1983 р. основна частина дискусій велася навколо цього питання. Із приходом до управи УНД енергійної молоді та активізації роботи клубу (кількість членів клубу-37, голова клубу Омелян Коцопей), в наступних роках спостерігається поживлення діяльності управи, особливо в культурно-освітньому напрямку. Велика заслуга в цьому тодішнього голови УНД д-ра Теодозія Сендзіка. Але разом з тим, в кінці 80-х років спостерігається певне протистояння старшого і молодшого поколінь. Хоча проводяться пікніки, забави, виконуються різні господарські роботи,

загальна активність членів УНД залишається низькою. Вся робота тримається на кількох ентузіастах. Підтвердженням цього є кількість учасників загальних зборів 17-го березня 1991р.(16 чол.). На порядок денний постає питання про подальше існування Українського Народного Дому. Із членів клубу створюється ініціативна група, яка звертається до членів УНД з листом, датованим 25 листопада 1995 року, про обговорення на наступних загальних зборах можливості побудови нового Народного Дому з басейном. Членами басейного клубу можуть бути родини, які внесуть одноразовий вклад 500 дол. та сплачуватимуть річну вкладку в розмірі 300 дол. Оскільки в УНД коштів для будівництва нового приміщення не було, вносились пропозиція продати власність Народного Дому, а на вилучені гроші побудувати сучасний, новий будинок з кімнатами та залами для різних організацій та басейном. На загальних зборах, які відбулися 3-го березня 1996 року, ідея нового УНД була відхилена.

Із проголошенням Незалежності України та погіршенням економічної ситуації на Батьківщині, частина здібної молоді виїздить до Європи та Америки в пошуках праці та покращення фінансового стану своїх родин. Багато молодих людей осіли в Трентоні, але не всі стали активними членами організацій, що тут існують. Разом з тим слід відмітити, що життя в Народному Домі активізується. Початком цього періоду є відзначення 35-річчя УНД із бенкетом та забавою в церковній залі св. Юрія-Переможця (голова УНД Мирослав Романко). На цей самий час припадає перенесення з парку «Ветеранів» та встановлення в УНД пам'ятника «1000-ліття Хрещення Руси-України», знищеного нашими недругами. Наступною знаковою подією стало відкриття філії «Кредитівки Самопоміч» (2001 р, голова Петро Терещук). Слід підкреслити, що ініціатором відкриття філії та її незмінним менеджером була п-ні Оксана Микитин. За час її роботи було відкрито понад 400 рахунків. Вкладники з вдячністю згадують про її велику допомогу в полегодженні фінансових справ.

Ще однією віховою подією в житті УНД було святкування 10-річчя Незалежності України. На фестиваль прибуло понад 500 людей. У святковому концерті брали участь хори 4-х українських церков, солісти та дуети. Три волейбольні команди виборювали призи Українського Народного Дому. Такі фестивалі стали традиційними. Пізніше з ініціативи п.Романа Кузика в 2003 р. проведено свято «Івана-Купала» та «Студентський пікнік», а згодом «День українського військовика» (голова УНД Василь Турецький), які притягнули до себе багато молоді. Українським Народним Домом було організовано відзначення «75-річчя Голодомору в Україні» та виставку «Діяльність УПА у фотографіях».

Вшановуючи наші релігійні традиції, члени товариства щороку відвідували домівки українців з колядою. Це приносило приємні спогади господарям, самим колядникам та покращувало фінансову ситуацію організації. Коли появилася в Трентоні п-ні Марія Котуцька, життя в УНД дістало новий імпульс. Вона відновлює «Вертеп», (давніше започаткований п-ні Ларисою Пасічною), який з великим успіхом виступає в церковних залах та відвідує домівки багатьох українців. Весною 2004-го року вперше в Народному Домі святкується День Матері, концерт до якого готувала також п-ні Марія Котуцька. Цих два починання продовжуються з року в рік стараннями молоді та енергійної п-ни Наталії Левко.

Кілька років підряд на «Порядку деннім» засідань управ УНД та річних зборах стояло питання «Зелених акрів». Його суть полягала в тому, щоб Народний Дім нічого

не будував, нічого не змінював, не розділяв на частини територію з метою продажу, а залишив все так, як було на цей час. Крім цього, через посілість УНД необхідно було зробити публічний доступ до унікальних боліт, що знаходяться за нашою територією. Компенсацією за ці поступки мали бути певні кошти, виділені «Тавншіпом Гамільтону» для Народного Дому. Після довгих переговорів спеціального представника управи УНД п. Романа Кузика з представниками «Зелених акрів» і багаторазового обговорення на зборах, було вирішено закрити це питання, оскільки запропонована сума (320 тис. дол) не відповідала вартості навіть частини нашої власності.

Український Народний Дім не стояв осторонь подій, що відбувалися в Україні восени 2004 року. На потреби «Помаранчевої революції» було зібрано та передано в Україну 17530 дол, організовано автобуси для доставки виборців до консульства в Нью-Йорку на реєстрацію та голосування. Заступник голови УНД п. Роман Кузик був спостерігачем на виборах Президента України в м. Києві та Криму. Багато членів УНД були присутніми на церемонії вручення Президентіві України Вікторіві Ющенку «Медалі Свободи» у Філадельфії.

Етапною подією в житті УНД стало відновлення «Школи Українознавства» у вересні 2006 року (голова УНД Василь Турецький, директор школи Петро Терещук). За 4-ри роки існування 13 учнів здали кінцеві іспити і отримали дипломи про закінчення школи. В цьому начальному році в 6-ти класах навчається 44 учні. Крім навчання, учні та вчителі беруть активну участь у всіх заходах, що проводяться в Народному Домі та при церквах.

Управою УНД ведеться також і певна спортивна робота. Стараннями п.Петра Олійника відновлено футбольну команду «Стріла», закуплено спортивну форму, придбано більярдний та тенісний столи. Кожної неділі молоді люди грають у футбол, волейбол, настільний теніс, більярд. Після капітального ремонту підвального приміщення відновлено роботу клубу «Українські вечорниці» (керівник Роман Димкевич). Вже кілька років члени нашої громади можуть оглядати новини чи спортивні змагання, що транслюються по телебаченню з України. На бокс за участю братів Кличків кожного разу збирається майже 50 любителів спорту.

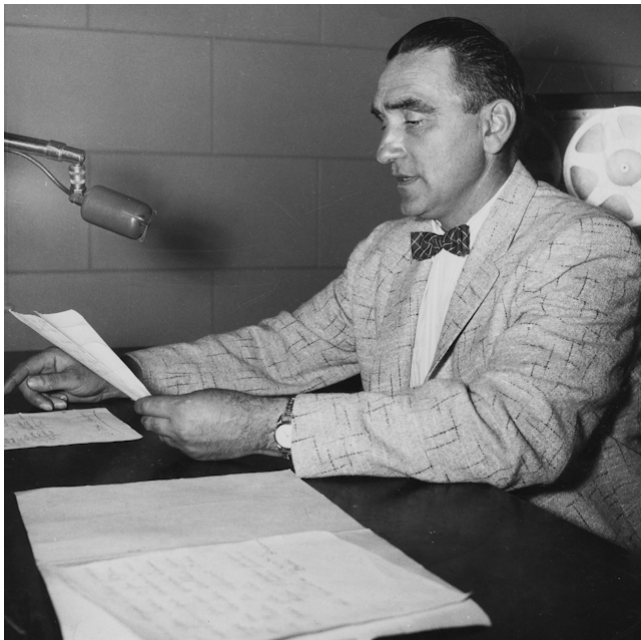
Останніми роками проведена велика робота по господарству. Проведено капітальний ремонт апартаменту, що прилягає до головного будинку. Багато часу і безплатної праці в цей ремонт вклали Петро Терещук, Мирослав Романко, Роман Кузик, Роман Димкевич, а також наші друзі-поляки : Павло Сукеннік, Роберт Сукеннік, Януш Гуральчик, Збишек Роман, Лешек Куна, Адам Пікула та багато інших. З ініціативи теперішнього Голови управи п. Олега Ридзанича відремонтовано обидва апартаменти окремого будинку, покладено новий дах, відремонтовано літню кухню, засипано щебенем площу під паркування автомашин, планується ремонт літнього павільйону, який був побудований колишнім головою УНД п. Михайлом Бойцуном.

Закінчуючи цю статтю, хочу скласти щире подяку нашим попередникам, ще живим і тим, котрі вже відійшли від нас. Ваша праця, ваші починання не пропали, вони перейшли у надійні руки молодшого покоління. А ми все зробим, щоб примноживши ваші здобутки, передати їх нашим дітям та онукам. Оцінюючи зроблене, працюймо у злагоді цілою громадою і дивімося з оптимізмом у майбутнє!

Петро Терещук

ІВАН САМОКІШИН (1914-1968)

Іван Самокішин народився 14-го лютого 1914 року в м. Печеніжині, (до речі, в місті, де народився славний Олекса Довбуш) в родині артиста-співака Романа та Анни Самокішиних. Молодий Іван успадкував артистичний талант від батька, який проявився ще під час навчання в школі у м. Коломиї. Після її закінчення він йде на службу до театру «Промінь» і працює як актор. Певний час працював актором у Львівському драматичному театрі ім. Лесі Українки, а згодом у Станіславові (тепер Івано-Франківськ).

І. Самокішин багато працює над удосконаленням свого голосу та технікою мистецького співу. Він бере лекції у проф. Бандрівської у Львівському музичному інституті ім. Лисенка. Не стояв він осторонь і політичного життя. Від молодих літ належав до ОУН, брав участь у похідних групах на Схід України у 1941-1942 рр.

Опинившись на еміграції, він продовжує свою сценічну діяльність: виступає в театрі «В п'ятницю», співає в капелі бандуристів ім. Т. Шевченка, в хорі «Прометей» у Філадельфії. Все своє життя Іван Самокішин був у передових лавах громадських діячів. У Трентоні, що був осідком його родини, він 18 років провадив радіопрограму, був ініціатором і душею

купівлі та становлення Українського Народного Дому, який є сьогодні гордістю української громади міста і околиць.

Був активним членом управи т-ва «Гуцульщина» та двічі головою на його з'їздах. На нашу думку, мало є таких, які могли б похвалитися таким багатогранним та кипучим життям. Хоч воно було коротким (він прожив всього 54 роки), але воно було взірцем і показувало як треба жити для родини, громади, друзів.

Карпати, зелена полонина були його мрією і тугою. Сам він не вірив, що колись повернеться туди, але хотів, хоч частинно, відтворити їх тут, на чужині, для себе, для своїх дітей, родини, друзів-гуцулів, всіх українців, яких він дуже любив і шанував.

Іван Микитин

ЯК Я СТАВ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

Дякуючи Всевишньому, минає третій рік, як я став членом Українського Народного Дому, членом нашої соборної української громади. Стати членом УНД справа дуже легка. Сплатив 5 дол. на рік і ти вже між своїми. А як я потрапив туди, зараз вам розповім.

Одної гарної неділеньки виходжу я із церкви ще у набожному настрої, аж тут підходить до мене пристойний пан та вітаючи мене «добрим днем», не називаючи свого імені, питає, чи не хотів би я стати членом їхнього товариства.

- А яке це товариство? – питаю його.
- Український Народний Дім, – відповідає він.
- Ви знаєте, я не люблю партій. Я люблю соборність.
- Якщо так, то ви – наш. Ми всі є соборниками.
- Ну що ж, тоді загляну до вас при нагоді, – відповідаю йому.
- Наступної неділі у нас буде пікнік, то приходьте.

На цьому ми попрощались. Ще не встиг зібратись з думками, як приступає до мене інший панок, привітавшись, називає мене по прізвищу. Я відповідаю на вітання і запитую, як його прізвище та звідки він мене знає. Але він не звертає уваги на мої слова, відразу питає:

- Що хотів той пан, що тільки що відійшов.
- Та хотів, щоб я записався до Народного Дому, – відповідаю йому.
- Я б вам не радив це робити. Там «жидівська господарка». Я туди не хочу належати.
- Пане-добродію, – кажу йому, – та ви перший повинен належати туди. Бачу по розмові, що ви не з якогось забутого села...
- Я зі Львова. Знаєте де Львів?
- Та не в Америці, а в Україні. Це – 80 км від мого села. Так кажете, що в Українськiм Народнiм Дoмi «жидівська господарка»? То я обов'язково запишусь, щоб набратись трошки мудрості. Бо хто сьогодні має мільйони і свою державу, як не жиди?
- Шкода мені вас, бо там, як вже хтось висловився: «Корова здихає».
- Це мусять бути якісь політики, – відповідаю я.

З тим, не подаючи руки, відійшов я до авта. На другу неділю поїхав я на пікнік. Люди сидять гуртками. Одні жартують, інші дискутують. Не знаючи нікого, починаю розглядатись. Старий-престарий домисько, довкола зарослий хабами та корчами, проглядується велика площа. Заходжу до середини, а там все валиться! Боже, тут насправду потрібна велика праця, щоб довести все до порядку. Але мої думки перебив той поважний пан, що запрошував мене на пікнік минулої неділі.

- Бачите, це – наш Народний Дім.

Аж бачу до нас підходить досить поважний чоловік, високий на зріст і кремезної постави.

- Добрий день! – вітається.
- Добридень! – відповідаю.
- Познайомтесь, це – голова товариства, – каже мій приятель.

- Дуже приємно вас тут відважних пізнати, бо бачу, що взяли за велике діло, – кажу їм. – Відважним світ належить. Гратулюю, вам пане голову! Ви взяли великий тягар на свої плечі.

З тими словами простяг я свою руку, щоб потиснути його. Голова зі спокійним «дякую» стиснув мою руку, але стиснув її так, що я цей стиск аж у ногах відчув. Коли трошки проясніло в голові після цього стиску, подумав я собі, що саме таких рук треба до цієї справи. По короткій розмові я закупив сертифікат і заплатив річну вкладку, розуміючи, що фінансова і фізична допомога Народному Дому дуже потрібна. Якщо задумане вдасться здійснити, то наша молодь буде мати де притулитись.

Сьогодні вже напевно немає нікого, хто сказав би, що Народний Дім це – «корова, що здихає». Я вірю, що прийде час, коли кожний член української громади буде гордитись Українським Народним Домом.

НАВІ ЯЛПАЧ

(Взято із бюлетня УНД 1972-1973 рр.)

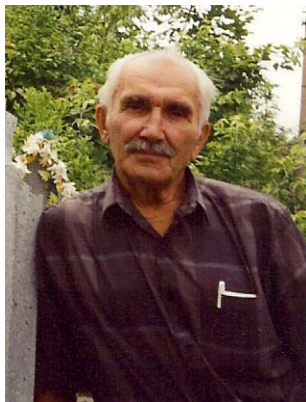
PS. Слід відмітити, що Іван Чапля закупив тоді не один сертифікат, а 14. Він був багато років головою і вміло організовував роботу управи та членів УНД. Це під його керівництвом освячено Український Народний Дім.

Фрагмент спалення боргу Українського Народного Дому – 1972р.

П-во Семен Тристан, Василь Лось, Петро Булат (голова), Стефан Мрочко (секретар), Іван Чапля (заст. голови). Молодий юнак Лесик Струк підпалює контракт, що втратив юридичну силу.

Спомин про Михайла Бойцуна

З напливом нової еміграції в 1949р до міста Трентону, столиці стейту Нью Джерзі, розпочалася оживлена праця в українській громаді міста. Будувалися церкви, творилися різні організації, організовувалися хори та інше. Але також виникла потреба придбати якесь приміщення, де могли б знайти місце громадські організації, де можна би прийти посидіти, поговорити зі знайомими, поділитися думками, прочитати газету, тобто знайти щось для цілої української громади, а саме: Український Народний Дім.

Створилася група людей, які підтримали ту ідею. Це покійні Іван Самокішин, інж. Яків Струк, Володимир Гоєвич, Іван Микитин (ст), Євген Боднарченко, Іван Головка, Михайло Бойцун, та інші. Головним промотором тої ідеї був Іван Самокішин. І розпочалася праця над здобуттям фінансів на закуп відповідного приміщення для Українського Народного Дому та його пошук. В короткому часі знайдено історичний будинок на Jeremiah вулиці, який колись належав французькій родині Наполеона (це гарна велика посілість). Хоч будинок цей закупили, але він був знищений і треба було вложити багато праці, щоб його допровадити до вжитку. І тут придалися руки мого покійного чоловіка Михайла Бойцуна. Він, як люди казали, мав «золоті руки», і не було такої роботи, яку б він не міг виконати. Пачалася праця в середині будинку, треба було направити підлоги, стіни, малювати кімнати, влаштувати лазнички, – все це робив Михайло з допомогою охочих. Кухня в Народному Домі була мала і вона належала до помешкання, яке було прибудоване до головного будинку. Зайшла потреба збудувати кухню на дворі з вигідним доступом, де можна було б приготувляти голубці та вареники на пікніки. І тут знову придалися здібності Михайла Бойцуна. В короткому часі була збудована на дворі кухня, а при ній бара. Правда, кілька літ пізніше, кухня згоріла, але Михайло «закотив рукави» і незадовго була нова кухня, котра стоїть і сьогодні. Він був завжди готовий на будь-які наприви.

На посіlostі Народного Дому була гарна площа для копаного м'яча, і Михайло, колишній спортсмен і футболіст, організував змагання, так званих, «Old Boys» з трентонської «Стріли» і, мабуть, з «Чорноморської Січі» з Ньюарку. Змагалися за бочку пива. Не пригадую собі, хто виграв, але зимне пиво смакувало усім, бо був дуже гарячий день.

Треба було скосяти траву на площі і коло Народного Дому. Михайло брав нераз свою косярку на трока, а до помочі брав свого внука Данила і трава була викошена.

За його почином зроблено цементову площадку, а дах над нею поставив чоловік сам, без допомоги. За час його головства покрито асфальтом дорогу-в'їзд до Народного Дому, організовано зустріч з депутатом України Я. Кендзьором та концерт відомих артистів Дмитра Гнатюка та Марії Стеф'юк.

Вже будучи хворим, не раз казав мені: «Завези мене до Народного Дому, нехай я подивлюся, що там робиться». Все це пишу з пам'яті, може це все відбувалося не в такому порядку, як я написала, але це не так важливо. Важливим є те, що все це було і, що церква і Народний Дім були завжди для Михайла на першому місці.

Дякую усім, хто прочитав цей спомин, і при тому пригадав собі мого чоловіка, покійного Михайла Бойцуна.

Анастасія Бойцун

ДІЯЛЬНІСТЬ 11-ГО І 19-ГО ВІДДІЛІВ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ В ТРЕНТОНІ

Союз Українок Америки (СУА) є найбільшою і найдавнішою крайовою жіночою організацією США, яка діє самостійно. СУА, заснована 1925 року п'ятьма жіночими товариствами Нью Йорку і околиць, отримала державний статус неприбуткової організації, звільненої від оподаткування.

СУА керується принципами християнської моралі, політичної позапартійності, стоїть в обороні прав людини. Зміст праці нашої організації – це збереження української ідентичності, культурної і мистецької спадщини, шанування і розвиток народних традицій. Від початку заснування СУА повідомляла світ про події на рідних землях, політичні репресії у поневоленій Україні, висилала телеграми-протести до урядів американських і європейських держав. Від часу проголошення незалежності України СУА підтримує її в політичному і економічному реформуванні, надає матеріальну та моральну допомогу.

Одним із досягнень СУА є заснування в 1976 році Українського Музею в Нью Йорку із початковою збіркою у 800 експонатів, який служить для ознайомлення із історичною, культурною і мистецькою спадщиною нашого народу не тільки українську діаспору, а й інші народи.

Починаючи з другої половини минулого століття збільшується наплив імігрантів до Трентону і околиць. В 1952 р. українське жіноцтво організує 11-й відділ СУА ім. Княгині Ольги, до якого ввійшло 45 членів.

Голови 11-го відділу СУА:

1. 1952-1953 рр.	-	Анна Бойцун
2. 1954 р; 1958 р.	-	Ірина Бованко
3. 1955-1957 рр.	-	Людмила Сердюк
4. 1959 р.	-	Романа Мицик
5. 1960-1965 рр	-	Ніна Самокішин
6. 1966-1967; 1969-1971;
1978-1979 р.	-	Оксана Микитин
7. 1968 р.; 1977 рр.	-	Ольга Тритяк
8. 1972-1974 рр.	-	Віра Струк
9. 1975-1976 рр.	-	Людмила Сердюк
10. 1983-1985 рр.	-	Ярослава Лабка
11. 1986 р.	-	Ольга Фараонів
12. 1987-1991 рр.	-	Емілія Панасюк

В 1975 р. молодше покоління заснувало в Трентоні 19-й відділ СУА ім. Лесі Українки, до якого ввійшло 15 членів.

Голови 19-го відділу СУА:

1. 1975-1976 рр.	-	Оксана Тритяк
2. 1977 р.	-	Надя Гафткович
3. 1978-1979 рр.	-	Тамара Веремієнко
4. 1980-1982 рр.	-	Леся Городиська
5. 1983 р.	-	Марія Спірала
6. 1984 р.	-	Марія Глушок
7. 1985-1987 рр.	-	Валя Ярको

8. 1988-1989 рр.	-	Ольга Фараонів
9. 1990-1992 рр.	-	Наталка Посева

З плином часу, кількість членів 11-го відділу зменшувалася. Старші відійшли у вічність, інші не брали активної участі в роботі СУА через хвороби, тому в 1992 р. було вирішено об'єднатися з 19-м відділом. Головами 19-го, об'єднаного відділу СУА були :

1. 1993 р.	-	Зеня Копаниця
2. 1994-1997 рр.	-	Оксана Микитин
3. 1998-2000 рр.	-	Ярослава Лабка

З 2001 року працю проводять Оксана Микитин, Тамара Веремієнко та Леся Городиська. За минулих 50 років обидва відділи проявляли велику активність у всіх ділянках праці СУА.

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА. Наші відділи організовували дитячі заботи, маскарати, різдвяні ялинки, читання казок по радіо. Щорічно проводились зустрічі Святого Миколая, підготовлено і проведено інсценізацію казки «Попелюшка» та багато інших. В 1960 році було створено дитячий садок.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РОБОТА. При відділі створено жіночий вокальний квартет, драматичний гурток, жіночий хор, які часто виступали на громадських імпрезах. Були підготовлені такі інсценізації: «На руїнах», «Жінка – героїня», «Тарас Шевченко – пророк». Періодично проводились зустрічі з цікавими людьми та мистецькими колективами з України: Софією Майданською, Вікою Івченко, Львівським театром ім. Леся Курбаса, який виступив з драмою Лесі Українки «На полі крові». З нагоди 75-ліття СУА відбулася зустріч з його головою Іриною Куровицькою.

ІМПРЕЗИ. Відділи влаштовували «Андріївські вечори», «Маланки», Дні св. Валентина, товариські зустрічі зі всією громадою та традиційне «печення бараболь». Щороку члени СУА відвідували доми українців з колядою, вшановували своїх членів з нагоди їх 80-ліття. В 2001 р. було влаштовано осінню забаву, яка дала чистого доходу 2000 дол. Для придбання фондів на потреби відділу організовували продаж печива. Було урочисто відсвятковано 25-ліття 11-го відділу.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ. У цій акції велику активність проявив 11-й відділ СУА. Шість членів були спонсорами стипендій для студентів в Аргентині на суму 2000 дол. Для цього жінки ходили з колядою й громада відгукнулася на наш заклик. В пам'ять померлих союзнок через нашу касу перейшло 6000 дол. За всі роки існування двох відділів на стипендійну акцію СУА було зібрано понад 10000 дол. Ми вдячні нашим спонсорам за таку жертвенність.

СУСПІЛЬНА ОПІКА. Члени відділів відвідують хворих союзнок, висилають картки співчуття та святочні побажання для старших наших членів. Відділ проводить своїх членів на вічний спочинок китицею квітів та висилає 25 дол. на пресовий фонд «Наше життя» в її пам'ять. Кожного року відправляється Служба Божа за всіх членів, що відійшли у вічність. Відділ допомагає новоприбулим українцям помешканням, пошуком праці, заповненням анкет, тощо. Висилаємо пакунки потребуючим в Україну, Бразілію, Аргентину, Польщу. Тільки в Україну було вислано 27 пачок з одягом, вітамінами, книжками, іграшками для багатодітних родин і сиріт. Протягом останніх років наш відділ СУА зібрав: на фонд допомоги «Дітям Чорнобіля» – 15 тис. дол., потерпілим від повені на Закарпатті – 2 тис. дол., фонд «Молочко і булочка» – 3 тис. дол. і багато ін.

МУЗЕЙНА РЕФЕРЕНТУРА. Наші відділи СУА постійно фінансово підтримували музей у Нью Йорку: було передано понад 10 000 дол.

ВИСТАВКИ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА. Наші відділи намагалися познайомити американців з українськими традиціями та звичаями. З самого початку існування ми влаштовували виставки вишивок, кераміки, різьби та писанок на ярмарках штату Нью Джерсі, в американських бібліотеках, музеях і коледжах. З великим успіхом пройшли наші виставки у Rider University, New Jersey State Library, YMCA-Princeton, New Jersey State Museum, Hamilton Library, International Exhibition "People to People". Було проведено двотижневу виставку в бібліотеці Rocky Hill під назвою "World of Ukrainian Child". Кожного року брали участь у Heritage Days in Trenton. Також розповідали про мистецтво українського писанкарства на телебаченні.

УЧАСТЬ У ЖИТТІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АМЕРИКАНСЬКОЇ ГРОМАД. Члени нашого відділу брали активну участь у святкуванні 200-ліття Америки та у Women's Conference in the State of New Jersey. Щороку брали участь у підписанні прокламації Незалежності та Соборності України з посадником міста Трентону. Працюючи у різних громадських комітетах, союзанки були активними і в українській громаді. Одна жінка, член нашої організації, очолювала Український Комітет у Трентоні, дві були головами Українського Народного Дому, декілька – виховниками Пласту, займали пости «Станичних», «Кошових» та «Зв'язкових». Серед членів нашого відділу були вчителі та директори шкіл українознавства, голови сестрицтв.

На кінець, хочу подякувати нашій українській громаді за моральну і фінансову підтримку протягом всіх років існування наших відділів США. Особлива подяка управі Народного Дому, яка виділила кімнату для нашої праці, а п. Калитчуку – за її обладнання.

Працюючи в товариській атмосфері, члени обох відділів сприяли досягненню цілей США, були активними у житті української громади Трентону та околиць.

Оксана Микитин

11-ий Відділ і нова управа 1966-67 рр.

*Стоять: Мироя Глушок, Ніна Самокішин, Ольга Джаман, Богдана Осадца, Надя Гафткович,
Люба Мриглоцька, Емілія Панасюк, - -, Ольга Дубик, Дарія Сенік, Ніна Гайдучок.
Сидять: Василина Микитин, Ірена Скрипчук, Оксана Микитин (голова), Людмила Сердюк, Романа Мицик.*

Різдво 1975-76 рр.

*Стоять: Леся Сенник, Надя Гафткович, Марія Мицик,
Оксана Третьяк, Марія Спірала, Надя Фатенко.*

Сидять: Тамара Веремієнко, Ольга Великорідько, Мирися Глушок, Дарія Сенник.

19-ий Відділ - Загальні Збори 1988р.

*Стоять: Леся Сенник, Надя Гафткович, Марія Спірала, Тамара Веремієнко,
Зеня Онищук, Леся Городиська, Марійка Глушок, Аня Надрата, Оля Великорідько,
Оксана Фаріон (голова Окружної Ради - Філадельфія).*

Сидять: Ольга Фараонів (голова), Таня Бойцун, Наталка Посева, Валя Ярko, Мирися Глушок.

19-ий Відділ перед концертом.

*Зеня Онищук, Леся Городиська, Марійка Глушок, Надя Фатенко, Тамара Веремієнко,
Надя Гафткович, Валя Ярکو, Леся Сенік; Таня Бойцун з гітарою.*

Колядники від СУА

*Стоять: Галина Дац, невідомо, Мирося Глушок, Люба Дац, Леся Городиська,
Марійка Глушок, Мирослава Терещук.*

Сидять: Тамара Веремієнко, Оксана Микитин, Леся Сенік.

Д-р Лариса Залеська Онишкевич

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ім. ІГОРЯ КАЛИНЦЯ у Трентоні, 1973-1983 рр.

Коли вже кілька років українська громада Трентону й околиці була власником гарного історичного будинку і назвала його Українським Народним Домом, почалися планування різних програм для дорослих і молоді. Тоді виринула тема потреби школи українознавства для дітей, які вже закінчили 6 клас при наших церквах.

Справа вищих клас –це справа не тільки знання, але і підсилення особистої ідентичности, самовпевнености цілої молоді одиниці. Це не тільки протипага національному (чи етнічному) почутті меншевартости. Це також вироблення впевненої самовартости – основане на знанні. А знання, зокрема повна двомовність, також стають допоміжними у студіях і професійному житті.

Саме тому д-р Лариса Залеська Онишкевич попросила представників громади на наради у справі організування вищих клас, себто 7-12. На наради прийшли отці парохів трьох церков, о. др. Володимир Грабець, о. Мітрат Богдан Желехівський, о. Микола Галета, як також виховники і педагоги: д-р Теодозій Самотулка, д-р Богдан Корчмарик і професійні учительки пані Галина Костюк і Теодора Рудь. На першому засіданні вирішено, що це буде прекрасна нагода для української молоді різних парафій і українських молодечих організацій (Пласт, СУМА) разом вчашати до спільної школи. Управа УНДому, розуміючи вагу і потреби такої школи, радо погодилася на це і дала до вживання майже всі кімнати.

Директором школи вибрано д-р Ларису Онишкевич. Учителями були: пані Г. Костюк (література), Т. Рудь (мова), Марія Залеська (географія), д-р Б. Корчмарик (історія), д-р Еміль Грималюк (історія), Любомир Онишкевич (географія, культура) і д-р Лариса Онишкевич (література). Час-до-часу допомагали також мгр. Дарія Кузик (музика), Любомира Крупа, Андрій Турчин. Парохів Греко-Католицької Церкви і Православної Церкви (св. Юрія) приходили на лекції з релігії: оо. В. Грабець, Іван Бура, Микола Галета. Молоді випускники школи також допомагали в деяких предметах: Остап Корчмарик і Всеволод Онишкевич.

Школа розбудувала гарну бібліотеку, головну з літератури. Учителі жертвували свої гонорари, а батьки та громада додавали книжки або пожертви. Бібліотекарем (на громадських засадах) весь час була п. Павлина Скремета. Головами Батьківського комітету були панове Олександр Струк, Петро Бозняк, Іван Гафткович, а скарбниками пані Марія Глушок і Леся Обаранець. Весь час всі батьки були дуже допоміжними, а зокрема панство Микитини, Веремієнки, Возняки та інші члени громади. Управа УНДому завжди радо підтримувала школу.

Від самого початку, школа вибрала на свого патрона українського поета дисидента Ігоря Калинця, який був ув'язнений (1972-1981), як і була його дружина (також поетка Ірина). Школа належала до Української Шкільної Ради (УШК). Учні 12-ої кл. склали кінцеві іспити у формі традиційної європейської матури (усно і писемно з кожного предмету) при інспекторів УШК. Більшість випускників стали студентами університетів, ішли на дальші студії (включно з докторатами), осягали різні професії та потім працювали як: археологи, кібернетики, учителі, редактори, інженери, адвокати, економісти та ін. Повна

двомовність (з добрим засобом українських слів) допомагала їм легко дістатися до найкращих університетів ("Айві Ліги").

До 1981 р. директором школи була д-р Лариса Онишкевич, а потім до 1983 р. був д-р Еміль Грималюк. Коли число молоді в околиці Трентону почало меншати, батьки возили дітей до школи українознавства у Філядельфії. Після розв'язання школи в Трентоні, книжки з бібліотеки подаровано Школі українознавства при Українському Культурному Центрі у Філядельфії, а дві гарні шафи залишилися в УНДомі. Із школою українознавства у Трентоні учні, батьки та вчителі пов'язують дуже гарні спомини.

Перший випуск Школи Українознавства. 1975р.

1-ий ряд, випускники – Остап Корчмарик, Мирослава Струк, Леся Добровольська, Михайло Дзюбас, Оля Леськів, Мирон Обаранець

2-ий ряд, д-р Олександр Лужницький – голова Шкільної Ради на Америку, д-р Лариса Онишкевич (директор школи)- література, д-р Богдан Корчмарик – історія, п. Галина Костюк – мова і література, інж. Любомир Онишкевич – культура і географія, п. Теодора Рудь – мова

12 кл. – 1976 р.

1-ий ряд – учні, Олень Струк, Валя Семко, Олег Плис, Ростислав Микитин

2-ий ряд – д-р Богдан Корчмарик, п. Христина Кульчицька – представник Шкільної Ради

3-ий ряд – п. Галина Костюк, інж. Любомир Онишкевич, д-р Лариса Онишкевич, д-р Еміль Грималюк

Відновлення школи українознавства при Українському Народному Домі в м. Трентоні.

Із проголошенням Незалежності України, активізувалась робота громадських організацій. Це сталося в основному за рахунок, так званої, 4-ї хвилі еміграції. Активніше став працювати і Український Народний Дім у м. Трентоні. Загально відомо, що без патріотично-свідомої молоді, немає майбутнього ні в УНД, ні у церков, ні в української громади взагалі. Тому, у 2006 році управа УНД прийняла рішення відновити школу українознавства при Українському Народному Домі. Обов'язки по організації школи були покладені на П. Терещука, якого обрали директором школи. Так, на початку вересня 2006 р. урочисто пролунав перший дзвінок для учнів відновленої школи .

Голова УНД В. Турецький урочисто відкриває Школу Українознавства. 2006 р.

Учні, вчителі та гості на святі Першого Дзвінка. 2006 р.

В школі навчалося 37 учнів із родин різних релігійних громад (греко-католицької-26, православної-3 і баптистської-8). До роботи в школі були залучені вчителі із вищою педагогічною чи університетською освітою, які прибули з України і мали великий педагогічний досвід. Це : др. Юрій Андрейчик, Світлана Христенко, Ярослава Терещук, Галина Жилава, Марта Чабан. Уроки релігії для дітей греко-католиків проводив і проводить по сьогоднішній день о. Володимир Попик, а Греко-Католицька церква свцм. Йосафата є спонсором нашої школи. В кінці навчального року 5 учнів 12-го класу, успішно склавши кінцеві іспити перед комісією, отримали дипломи і свідоцтва.

У 2007-2008 навчальному році наша школа оновила вчителів і учнів, збільшилась кількість класів. В педколектив влились такі вчителі як Ірина Андрейчик, Наталя Терещук, Вікторія Когут і Наталя Левко. В 5-ти класах навчалося 39 учнів. Шість учнів випускного класу закінчили школу «матурою» і на випускному вечорі їм вчителі та батьки побажали щасливої життєвої дороги.

Випуск 2008

о. Володимир

п. Н. Левко
кл. керівник

др.
О. Луценський

п. П. Герещук
директор школи

п. Н. Герещук

п. Р. Кузик

п. М. Чабан

др.
Ю. Андрейчик

п. І. Андрейчик

п. В. Козум

С. Козак

Н. Кіндій

Н. Федаси

Я. Боский

І. Коник

Учітеся, брати мої!
Думайте, читайте,
І чужому научайтесь,-
Свого не цурайтесь.

І. Ридзанич

У наступному навчальному році кількість класів зросла до 6-ти, а кількість учнів - до 40. Радісним є те, що ми відкрили 1-й клас, де навчалось 10 учнів. У кожної людини першою і найціннішою книжкою є «БУКВАР». А для наших першокласників ці букварі прислали з України. Як сонячно світилися їхні обличчя, яка радість охопила їхні маленькі і чисті душі. Хай буде світлою і щасливою їхня дорога у «Країну знань». Хай буде радісним і безхмарним їхнє дитинство. За ними майбутнє.

Перший раз у перший клас.

В цьому році ми завершили 4-й рік свого існування. В школі навчалось 37 учнів, двоє з яких закінчили школу «матурою» з відмінними успіхами. Це – Богдана Кімак та Надія Ридзанич. Хай знання, здобуті в нашій школі, пригодяться у їхньому житті. На початку вересня урочисто пролунав шкільний дзвінок для 44-х учнів нашої школи, в тому числі і для 7-х першокласників. Педагогічний колектив поповнився 2-ма вчителями, а саме Тетяною Березнюк і Лесею Баран, які з великим захопленням приступили до педагогічної праці.

Учні та вчителі Школи Українознавства при УНД. 2010 р.

З великою приємністю хочу подякувати о. Володимиру за уроки релігії, які він проводить кожної суботи для учнів молодших і старших класів. Не забуває про нас кредитівка «Самопоміч» з м.Філадельфії, яка щорічно підтримує нас і фінансово, і матеріально. Так, в 2009-2010 навчальному році ми отримали допомогу в сумі 3200 дол. Для наших школярів у філії «Кредитівки» в УНД відкрито «Учнівські рахунки», на яких діти можуть тримати свої заощадження, які двічі протягом року беруть участь в лотереї з розіграшу цінних призів. Слід відмітити, що робота школи постійно знаходиться на «Порядку денному» засідань управи УНД. Всім, хто підтримує нас фінансово, матеріально і морально складаю щиросердечну подяку. Наша школа українознавства це - майбутнє української громади.

Голова Кредитівки «Самопоміч» Г. Келлер вручає чек директору школи П. Терещуку

Ведеться велика позакласна і позашкільна робота. Традиційною стала участь нашої школи в проведенні святкувань, що проходять в Народному Домі та при церкві свцм. Йосафата. Це – День Матері, Шевченківські свята, свято Св.Миколая, храмове свято. Частина дітей займається у секції тенісу, яку провадить Роман Кузик. В майбутньому думаємо організувати музичну студію з навчання дітей гри на баяні, скрипці, бандурі, гітарі, фортепіано та вокалу.

Свято Шевченка у залі Греко-Католицької церкви свцм. Йосафата. 2009р.

Пісню про маму виконують: Христина Чучук, Олена Комарець, Оля Комарець, Олеся Козак та Вероніка Попик. Акомпонує Наталя Терещук. 2010 р.

Девізом нашої школи є слова Т. Г. Шевченка:

Учіться, брати мої!
Думайте, читайте,
І чужому навчайтесь,-
Свого не цурайтесь.

Щасливої дороги тобі, рідна школо, і довгого віку !

Директор школи Петро Терещук .

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ В ТРЕНТОНІ

«ПЛАСТ» – скаутська організація України, мета якої сприяти, як і всебічному патріотичному вихованню, так і самовихованню української молоді на засадах християнської моралі, виховувати українську молодь як свідомих, відповідальних та повновартісних громадян місцевої, національної та світової спільнот, і провідників українського суспільства.

Офіційна дата заснування «Пласту» – 12 квітня 1912 року (перша пластова присяга). Насправді, пластові гуртки були створені раніше, незалежно один від одного, Іваном Чмолою, Олександром Тисовським та Петром Франком. Згодом сформувався Організаційний пластовий комітет у 1913 році, який об'єднав розрізнені пластові гуртки в масштабну крайову організацію.

Пластуни відзначалися тим, що брали активну участь у розбудові та захисті своєї держави, були активними учасниками визвольного руху та війн за незалежність УНР та ЗУНР. Нині «Пласт» – найбільша та найстаріша українська скаутська організація, яка діє у багатьох країнах світу та об'єднує пластунів України та діаспори.

Після Другої світової війни діяльність «Пласту» на теренах України була заборонена окупаційною владою. Згодом він був відновлений на нових поселеннях українців у Німеччині, Австрії, США, Канаді, Австралії та Аргентині.

В Трентоні малий гурток пластової молоді починає працювати з 1949 року під проводом пластунки Анни Бойцун. З приїздом пластунів Ярослава і Ярослави Лабки, Івана Костюка та Василя Вергуна, пластова група кількісно зростає та набирає ширших організаційних форм. В цей час пластова молодь використовувала для своїх занять приміщення і площу при Українській Католицькій церкві свщ. Йосафата в Трентоні.

У 1967 році українська громада придбала Український Народний Дім, прегарну історичну осілість, куди згодом переселився і «Пласт», зайнявши дві кімнати. Це були роки активної живої праці трентонських пластунів. Вони не лише вели свою цілорічну пластову працю (сходини, свята, мандрівки, участь у пластових таборах, зустрічах, змаганнях), але брали активну участь у всіх громадських імпрезах Трентону та околиць, а молодь відвідувала школу українознавства при УНД (директор Лариса Онишкевич). Трентонський «Пласт» у той час зумів виховати цілий ряд патріотично свідомих українсько-американських громадян, котрі сьогодні є провідниками різних організацій і займають високі позиції в різних установах Америки.

Слід відмітити велику працю пластунів-сеньйорів: Ярослав і Ярослава Лабки, Іван Гафткович, Теодозій і Любомира Крупи, Іван Костюк, Еміль Грималяк, Теодозій Самотулка, Марія Глушок, Мирослава Глушок, Марія Мицик, Оксана Микитин, Ока Грицак, Лариса і Любомир Онишкевичі, Ніна Самокішин, Ірена Скрибчук та багато молодих виховників із старшого пластуництва. Треба відзначити великий вклад членів «Пласту-Приятю» Івана Микитина, Олександра Струка та довголітнього пластового виховника Миколи Веремієнка. Праця пластунів-сеньйорів не обмежувалася працею лише в станиці. Вони працювали в краєвих і світових пластових проводах. Сеньйор Теодозій Самотулка розробив пластову систему виховання в «Новацтві», Лариса Онишкевич була редактором журналу для виховників «В дорогу з юнацтвом» (1971-1992 рр.), Любомир Онишкевич був головним редактором ЮНАК-а (1962-1967 рр.) і «Пластового шляху» (1971- тепер. час). Теодозій і Любомира Крупи, Теодозій Самотулка, Ніна Самокіш, Лариса і Любомир Онишкевичі виконували різні обов'язки у Краєвій пластовій старшині Америки та Світових пластових проводах.

При кінці 1980-их років пластова станиця в Трентоні почала кількісно зменшуватися, молодь переїздила на працю в інші частини Америки. Залишилась одна група, яку довелось перевести у Філадельфію, щоб діти могли спілкуватися з більшою групою української молоді. Стало зрозуміло, що настав час розв'язати останню групу пластунів. Це сталося 1-го березня 1991 р.

Сподіваємося, що пластуни, виховані у Трентонській станиці, де б вони не жили чи працювали, які посади не займали б, будуть гідними представниками української спільноти в американському суспільстві. Бажаємо їм великих успіхів!

Пл. сен. Мирослава Глушок
Пл. сен. Оксана Микитин

Пласт-Прят - 1974 р.

Пластова станиця - 1974 р.

Шевченківське свято - 1968 р.

HISTORY of the UKRAINIAN AMERICAN VETERANS POST #25 TRENTON, N.J.

Orest J. Senyk called a meeting of Ukrainian American veterans on October 16, 1987, to be held at the Ukrainian National Home (UNH) and proposed that they form a veteran post. The veterans voted unanimously to form a Ukrainian American Veterans (UAV) Post and elected Mr. Senyk as the first Commander.

A Charter for Ukrainian American Veterans Post 25 of Trenton, N.J. was granted by the UAV National Executive Board and presented ceremoniously by National Commander Atanas T. Kobryn in January 1988.

Commander Orest Senyk of Post 25 meets with a representative from another veterans unit.

The organization of Post 25 was recognized in a Resolution by the New Jersey State Senate, sponsored by Sen. Francis J. McManimon. Letters of recognition were also received from Sen. Bill Bradley, Cong. Chris Smith, Gov. Tom Kean, Mercer County Executive Bill Mathesius, and mayors of local communities. This recognition as a veterans post gave the veterans an opportunity to approach these and other politicians when help was needed.

The Post members chose the Ukrainian National Home of Trenton as its Headquarters. Several Post 25 members are also officers of the UNHome, and are active in the continual renovation and maintenance of the property.

Alexander Plishchuk (1929-1983) was a veteran who was exposed to radiation from military nuclear tests during his service. This led to his development of cancer and untimely death. Despite his worsening illness, he unselfishly devoted his time to the Ukrainian Community and the local Ukrainian Youth Association (CYM). For these reasons, members elected Mr. Plishchuk as honorary patron of Post 25 and named the post Alexander Plishchuk Post #25 in 1988.

During 1988, members of Post 25 participated in local and national celebrations of the Millennium of Christianity in Ukraine. The Trenton area Millennium Committee erected a Tryzub (trident) monument for the Millennium in Hamilton Veterans Park. Post 25 became a sponsoring member of the Monument and contributed \$500 toward the project.

In April 1989, Post 25 became a member of the Mercer County Veterans Council (MCVC), an umbrella organization composed of all of the veteran posts in Mercer County, N.J. John Tymash became the first Ukrainian veteran to become Commander of Mercer County Veterans Council. Through this Council, Post 25 participates in local Memorial Day, Veterans' Day, and other patriotic services.

As a veterans group the post members marched proudly as a separate contingent in veterans ceremonies carrying the American and the UKRAINIAN flag. At that time most Americans thought that Ukraine was a part of Russia. We showed them that we were not. We were a captive country, but we were a separate country with our own language and customs.

Members also place flags at the graves of deceased veterans at Riverview Cemetery in Trenton. Post 25 members have served as officers of the MCVV. In 1993, the Ukrainian American Veterans organization was honored by the MCVV.

Members of the Post were active in the local Ukrainian Community, and the Post spearheaded the drive to establish a community fund for RUKH, later called the "Fund to Aid Ukraine."

Trenton Post #25 spearheaded the Adopt a Hospital program to send medical equipment and supplies to Ukraine. Ukrainian Americans had previous bad experiences when trying to help Ukraine by sending medical equipment to the Verkhovna Rada, much of the equipment was sold to other countries and did not reach any Ukrainian hospitals.

The Adopt a Hospital program asked American hospitals what good equipment they could contribute and prepared to send it to a particular hospital in Dnipropetrovsk. To make sure that the equipment was used properly, they flew a few doctors from the Dnipropetrovsk hospital for training on the equipment here in the USA. They packed 4 cargo containers of equipment. Because this project was operated by Ukrainian American veterans, Congressman Jim Saxton of the 3rd New Jersey district arranged for the containers to be airlifted for free in giant Air Force cargo planes.

Also in 1989, the Post became a sponsor of a local youth soccer team. The "Ukrainian American" team competed with others for the Mercer County championship. The team was sponsored in subsequent years.

The veteran Post 25 did extensive expensive rebuilding of the cellar of the UNH to make it usable as a club. The slate pool table in the club and the sturdy picnic benches were built or acquired by the UAV.

During the Persian Gulf War, two Post 25 members were called to duty in the Operation Desert Storm: Sgt. Roman A. Leskiw, U.S. Marine Corps; and Staff Sgt. Gregory "Hrytsko" Pylypiak, U.S. Army reserve. The Post members kept in touch with them through cards and letters.

For social activities, the Post sponsored picnics, Christmas parties, Atlantic City bus trips, and dances.

In 1992, State Senator John Dimon sponsored a State Senate Resolution that recognized the dates of August 24 as Ukrainian Independence Day and October 10 as Ukrainian American Veterans Day in New Jersey. Both dates are commemorated annually by the Post.

The current Post 25 Commander is John Tymash. Mr. Tymash has been the Commander for the past 12 years. George Miziuk was the first State Commander and served for two years in that position followed by John Tymash for 12 years. The past Commanders of Post 25 were Orest Senyk, Gregory Posewa, and Myron Kardash.

Left: UAV members performing a 21 gun salute during the 10th Anniversary of Ukrainian Independence - Gregory Posewa and Anatoly Kutovy. Right: Unit in formation - Michael Hluszok, Theodore Flunt, Ivan Haftkowycz, Roman Kuzyk and Boris Gulay.

Left: Ukrainian American veterans of Post 25 and other Ukrainian organizations meet with Governor Florio to honor Ukrainian Independence Day. Right: Veterans and supporters attending a social event at the Ukrainian National Home: Anton Bilous, Orest Senyk, Orest Nadruga, Teodosij Sendzik, Myron Kirsecky, Gregory Pylypiak, and Gregory Fatenko.

А ПОЧИНАЛОСЯ ВСЕ З БАЯНА...

Так вже ведеться, що старше покоління, працюючи для добра української громади, передає свої здобутки і свій досвід молодшому, поступово відходячи від активної праці. Добре, якщо є що передати і є кому передати. Погано, якщо немає кому передати, а ще гірше, коли немає що передавати. Для нас, представників молодшого покоління, наші попередники залишили у спадок церкви і культурно-освітні центри, різного роду установи і організації. Для Українського Народного Дому в м.Трентоні цей процес пройшов безболісно і досить гладко. Пригадую, коли я став членом УНД, головою управи був Мирослав Романко. Хоч він роджений в Польщі, але його патріотизм, відданість українській справі, кипуча енергія запалювала тоді і запалює зараз багатьох із нас на добрі справи для блага нашої громади. Сталось так, що в 2000 році я перебрав від нього керівництво Українським Народним Домом. Це не було для мене чимось новим, оскільки подібну роботу я виконував в Україні.

Одного разу до мене підійшов член управи Ярослав Бритвак і каже:

- Петре, є можливість придбати для УНД вживаний баян, в доброму стані. Продають українці, хочуть за нього 200 дол.

- А чому ті українці не можуть подарувати цей баян Народному Дому, адже знають, що ми не є багачами? – запитую я. – Ідемо, будемо торгуватись.

Видно, що ми погані «торгаші», оскільки мусіли заплатити за цей баян повну суму, яку просили. Але ми не шкодуємо, - баян служить нам вже 10 років, послужить він ще не один рік у майбутньому.

Дует Зої Войчук і Ярослава Бритвака.

На святкуванні 9-ї річниці Незалежності України під керівництвом Ярослава Бритвака співав чоловічий ансамбль УНД, дует: Зоя Войчук і Ярослав Бритвак, соліст Степан Шилкевич. І все це відбувалося під акомпанімент баяна. Приємною

несподіванкою для присутніх став виступ помічника капітана вітрильника «Батьківщина» Петра Ващака, який прибув до нас із Філадельфії. В козацькій формі, з «оселедцем» на лобі, оперезаний шаблею і пістолями Петро дивував присутніх своєю дотепністю, піснями та грою на гармоні та сопілці.

*9-та річниця святкування Незалежності України.
Петро Терещук, Яків Медяник, помічник капітана вітрильника «Батьківщина» Петро Ващак,
Микола Шевчук, Роман Кузик.*

Окрасою свята став волейбольний турнір команд Греко-католицької, Православної та Бapтиської церковних громад. Обличчя присутніх сяяли усмішками. Подумалось тоді, як добре, що є у нас Український Народний Дім, а ще краще було б, коли б вся українська громада, незалежно до якої конфесії належать її члени, активно включилася до щоденної праці при УНД.

От було б чудово!

Петро Терещук

«БАНЯКИ» І «ПАТИКИ»

Хочу коротко розповісти про одну українську родину, яка має безпосереднє відношення до Українського Народного Дому. Вибрав я цих людей із нашого загалу тому, що добре знаю їх і те, що своїм відношенням до української справи вони є добрим прикладом для інших. Це – родина Григорія і Ольги Лесенських. Побравшись в Америці, вони народили і виростили трьох дітей, котрі відвідували школи українознавства і танців, співали в хорі «Молода Україна», згодом отримали вищу спеціальну освіту. Слід відмітити, що всі троє добре володіють українською мовою.

Втікаючи від, так званого, «комуністичного раю», Григорій Лесенський п'ятнадцятилітнім хлопцем разом з батьками і молодшим братом Іваном пробирався розбитими військовими дорогами на Захід. Пройшовши всю Україну і пів-Європи, він тоді не знав, що вже ніколи не повернеться у свою рідну оселю на Харківщині, де пройшло його дитинство і де, закінчивши семирічку, мріяв стати льотчиком. Опинившись у Німеччині, а згодом в Америці, працював на різних роботах і одночасно здобув професію «тулмейкера», що по-нашому означає «слюсар-інструментальщик». Протягом сімнадцяти років працював по спеціальності на невеликій фабриці “Stokes-Trenton”. Потім вирішив спробувати свої сили у власному бізнесі. Закупивши гаражне приміщення, де була невеличка столярня, обставив його необхідними вживаними машинами, купленими на аукціоні, п. Григорій почав свою власну справу. Вдень працював для «боса», а увечері – для себе. Згодом, настав час вибору: залишати роботу або закривати свій бізнес. Вибрав свій бізнес. Коли було багато замовлень, допомагав брат Іван та сини Анатолій і Юрко під час вакацій.

Через певний час, закінчивши навчання в університетах (Анатолій закінчив Rider університет за спеціальністю економіст, Юрко закінчив Drexel університет за спеціальністю інженер), хлопці прийшли працювати до батька. Після досягнення пенсійного віку Григорій Лесенський передав керівництво бізнесом своїм синам. Вміло розподіливши обов'язки між собою та допомагаючи один одному, вони не тільки не скоротили свій бізнес, а значно розширили його. Не одному українцеві (і не тільки українцям, а й полякам, білорусам, росіянам і представникам інших національностей) вони допомогли стати на ноги тут в Америці.

Дочка Галя не один рік була членом управи УНД, а син Анатолій є членом управи і по сьогоднішній день. В 2000-му році родина Лесенських спонсорувала для УНД пластиковий пліт. Згодом, за їх кошти для потреб наших спортсменів було побудовано дві душові кабінки та придбано футбольні ворота.

Тоні дуже любить волейбол. Він кожної неділі проводить на волейбольній площадці УНД декілька годин. Такі зустрічі і невимушені спілкування молоді (одні народились в Америці, інші – в Україні) приводять до взаємного політичного, культурного і морального збагачення. Одного разу, повертаючись з УНД, Тоні заїхав до батька.

- Тату, а хто такі «баняки?» - спитав він.
- Ти напевне на волейболі почув це слово, - усміхнувся батько.

У нас, на сході України, говорили «каструлі», «дрова», а на заході України називали ці речі: «баняки», «патики». Але ці слова мають ще переносне значення. «Баняками» називають нас, емігрантів повоєнних часів, представники нової еміграції. Але знай, сину, що ті «баняки» не тільки створили в Америці, Канаді, Європі політичні, громадські, фінансові організації, але й збудували церкви, культурно-освітні центри, українські народні доми, оселі для молоді. Я не думаю, що тепер цій новій еміграції вдалося б досягти чогось подібного.

Кожного року, на Різдво, в домі Анатолія Лесенського збирається вся родина, від найстаршого до найменшого, знайомі. Стало вже традицією, що в цей день до його господи обов'язково заходять колядники з Українського Народного Дому, а останніми роками і «Вертеп», які бажають господареві і його родині всіх гараздів і засівають щастям, здоров'ям, добром всіх присутніх на многая літа, а господар обдаровує і колядників, і Народний Дім.

Родина Лесенських з великим задоволенням кожного року приймає «Вертеп» з УНД

Кілька років тому Тоні вперше побував в Україні. Відвідав нашу столицю м. Київ, м. Львів і ще декілька місць. Вражень – море. Коли б абстрагуватися від мови, яку чуєш на вулиці, можна було б подумати, що я знаходжуся в Америці або в якомусь місті Західної Європи, - розповідає Тоні. Але села... Мені жаль тих людей, що живуть у селах. Побував я одного дня на базарі у Львові. Жінки стоять при столах, пропонують сир, сметану, масло, молоко, та ніхто не бере. Жаль стало мені їх, тоді я пішов до обмінного пункту, розміняв 50 дол. на гривні і, пройшовши між рядами, віддав кожній жінці кому 5, кому 10, кому 20 гривень. Спочатку було здивування, жінки не

розуміли, що діється, а потім почали кликати: «Пане, ви ж заплатили, то беріть щось». Мені нічого не потрібно, - відповів їм на це Тоні,- це вам за те, що ви тут стоїте».

Не так давно підходить до мене Тоні і говорить:

- Вчора я на волейболі кажу хлопцям, що помер п. Мартиненко.

- А хто такий п. Мартиненко? – питають вони.

- Це той чоловік, котрий був в управі від самого початку існування УНД до останнього дня свого життя, - пояснив юнакам Тоні. Пізніше в розмові зі мною Тоні сказав: «Я подумав, що треба зробити якусь стелу, пам'ятну дошку, де виписати імена всіх, хто доклав найбільше зусиль до розбудови Українського Народного Дому в Трентоні. Я профінансую цей проект».

- Я тільки «за», голосую обома руками,- відповідаю йому.

Так сталося, що в «День святкування 19-ї річниці Незалежності України» монумент з іменами наших заслужених попередників освятили три священники українських церков і вся громада дякувала родині Лесенських за щедрий дар для УНД.

Григорій, Юрко і Анатолій Лесенські.

Хочу закінчити цю невелику розповідь словами Олександра Лесенського, який 67 років тому, проводжаючи свого внука в далеку і невідому дорогу сказав: «Грицю, не знаю, чи ми ще колись зустрінемося з тобою на цьому світі чи ні, але я тобі бажаю, щоб твої руки завжди давали і ніколи-ніколи не просили». Цей заповіт діда Олександра передається в родині з покоління в покоління. Ці самі слова я хочу адресувати всій українській спільноті: «Дай Боже, щоб ваші руки завжди давали і ніколи-ніколи не просили». От би побільше таких українців, тоді ми б мали не тільки Український Народний Дім, а й Українську державу.

Петро Терещук

***ЖИТТЯ В УКРАЇНСЬКОМУ
НАРОДНОМУ ДОМІ
У ФОТОГРАФІЯХ***

СВЯТКУВАННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

*Молебен до Христа-Чоловіколюбця відправляють: о.Василь Путера,
о.Іван Фатенко, о.Богдан Желехівський, о.Святослав Ковалів*

Молебень відправляють : о.Роман Пітула, о.Петро Левко, о.Іван Лимар

*О.Петро Левко, козак Василь Дерка, Роман Кузик, мер м.Гамільтону
Глен Гілмор з дружиною, о.Роман Пітула*

*Теперішній голова УНД Олег Ридзанич, мер м.Гамільтону Джан Бенсивеньго,
заступник голови УНД Роман Кузик*

Ведучі фестивалів Незалежності України Василь Бойко та Марія Сачевська.

«За Україну, за її волю...» виконує чоловіча група хору Греко-Католицької церкви свцм.Йосафата. Керівник Ярослав Бритвак.

Молодіжний хор Української Батиської церкви м. Левітавну.

Хор Української Православної церкви Святої Тройці

Хор Української Православної церкви св.Юрія-Переможця

Хор Української Греко-Католицької церкви свцм. Йосафата. 2009р.

Тріо бандуристок «Намисто»: Оксана Павлів, Зоя Войчук, Наталія Терещук

Квартет «Два кольори» у складі: Роман Кучарський, Володимир Дудко, Ірина Гамків, Наталія Терещук, виконують «Веснівку» В.Матюка на сл. М.Шашкевича

Співають сестри Катерина і Мар'яна Сухенко. Акомпонує Ярослав Бритвак.

Іван Затинайко і його капела.

*Незмінний учасник всіх святкувань Незалежності України,
соліст Степан Шилкевич (помер 11-го березня 2010 р. на 92-му році життя)*

Працівники кухні готові до обслуговування гостей фестивалю.

Колись ми будем козаками ! (якщо коні підростуть, ... і ми теж...)

Призи від Кредитівки «Самопоміч». Вибирай, які хочеш...

Нема про що сперечатись: українські дівчата - найкращі в світі!

*«Всі гроші до каси...». Роман Кузик і Іван Гафткович
обслуговують гостей фестивалю.*

*«Наливаймо, браття...». Анатолій Лесенський, Іван Медяник і Григорій Чабан
не дадуть нікому померти від спраги.*

Бабця Марія Мосійчук із своїми внуками: Іринкою та трійнятками Христинкою, Тарасом і Оленкою.

*«Нема такого місця в Народному Домі, якого не торкалися мої руки».
Так колись висловився (нині покійний) Михайло Бойцун.*

На фестивалі побували «Троїсті музики». Як вони грали !!!

Як приємно згадати дитинство. Спуск з Говерли - Роман Кузик .

А я сам не піду і тебе не пуцу... «Ой, під вишнею» - виконують Степан Шилкевич і Наталія Терещук.

В гостях у нас і мер був, і мед-горілку пив, і по-українськи співав ...

« Як справи, пане Михайле?». « Все в порядку, пане голово». Колишній секретар УНД Михайло Мартиненко та колишній голова УНД Василь Турецький.

Теперішній голова УНД Олег Ридзанич та його заступник Роман Кузик.

Найстарші члени управи УНД Роман Городиський і Роман Кузик піднімають Державний прапор України на честь 19-ї річниці Незалежності України. 2010 р.

Освячення монументу «Українському Народному Дому – 50». 2010 р.

Юні українці, учасники фестивалю – майбутнє нашої громади. 2010 р.

Гості фестивалю «19-та річниця Незалежності України». 2010 р.

Співають члени хору «Прометей». Керівник Роман Кучарський. 2010 р.

Свято Незалежності України. 2010 р.

10-ліття

незалежності

України

Фрагменти із святкувань в УНД м. Трентон

ПОЛІТИЧНІ ПОДІЇ

Київ. Майдан Незалежності. 2004 рік.

Виборці Тренону біля Українського консульству в Нью-Йорку.

Микола Павлючик, Олег Ридзанич, Ігор Козак і Олег Кіндій на виборах Президента України.

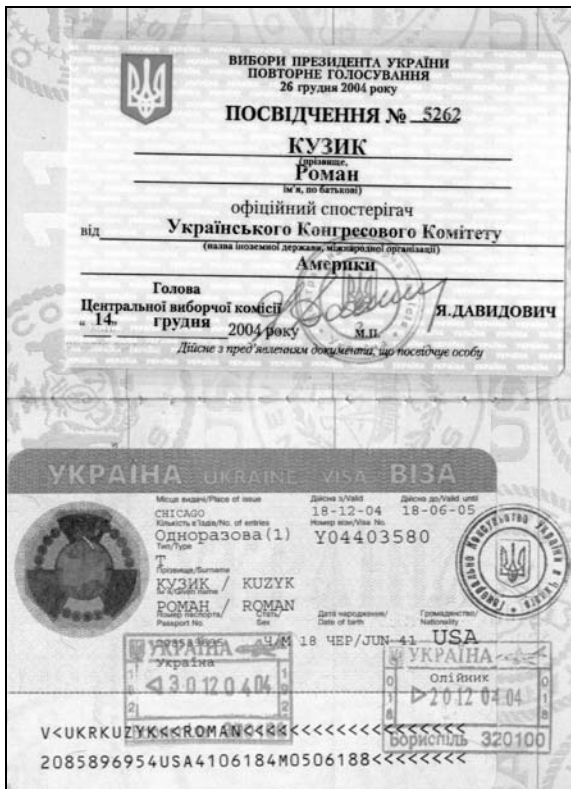
За Україну, за її волю, за честь і славу, за народ! Нью-Йорк, 2004 р.

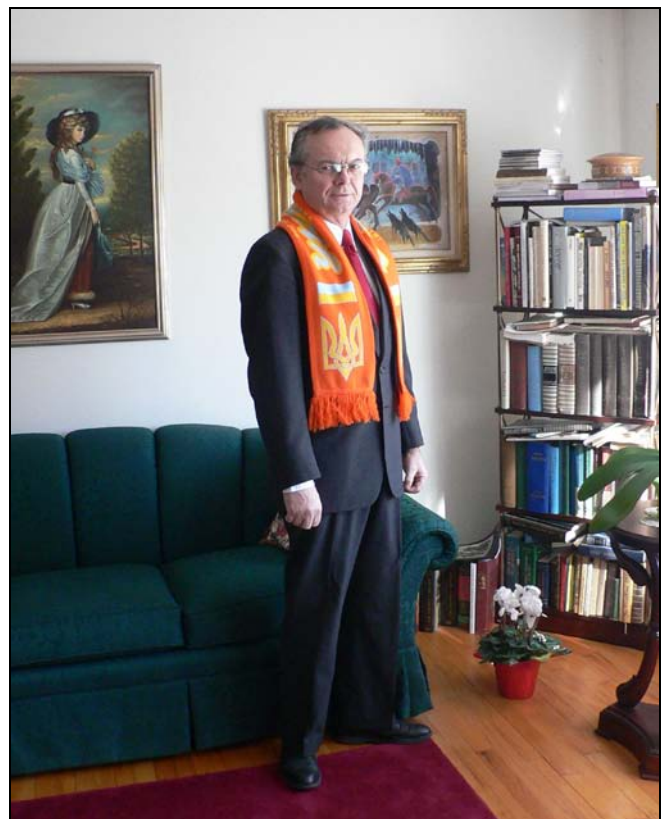
Трентонські виборці за В. Ющенка.

Юценку «ТАК». Леся Кіндратишин, Леся Пасічна, і Олег Кіндій.

Посвідчення офіційного спостерігача Р. Кузика.

А ось і сам офіційний спостерігач. 2004 рік.

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
при
УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

Перший дзвінок 2009-2010 навчального року. Учні та вчителі школи.

Випускний клас школи Українознавства при УНД. 2007 р.

Матуранти Надя Пасенкова, Володимир Терещук, Микола Павлючик на кінцевому іспиті. 2007 р.

*Екзаменаційна комісія: Петро Терещук, Галина Жилава,
інспектор др. Олександр Лужницький, Світлана Христенко.*

*Матуранти 2008 року: Ірина Ридзанич, Наталія Кіндій, Ярема Боский, Назар Федаш, Софія Козак,
Ірина Коник із своєю вчителькою Наталією Левко (в центрі).*

Вчителька 2-го класу п-ні Галина Мусянко із своїми учнями. 2010 рік.

Малювання писанок учнями школи. Вчителька 5-го класу п-ні Світлана Христенко. 2010 рік.

Учні школи приступають до Святого Причастя під час Подячної Служби Божої.

Учні Школи Українознавства і о. Володимир Попик після Подячної Служби Божої.

*Голова Батьківського Комітету п-і Леся Кіндій вручає
«Хліб і Сіль» директору школи п. Петру Терещуку.*

Учні школи та їхні батьки на урочистій лінійці.

Директор школи п. Петро Терещук вручає першокласникам «Букварі».

Учні 1-го класу проходять під рушниками на свій 1-ий урок.

СВЯТКУВАННЯ ДНІВ МАТЕРІ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

Молебен до Матері Божої відправляють: о. Володимир Попик, о. Петро Левко і о. Іван Лимар

Голова УНД Олег Ридзанич вітає матерів із їхнім святом.

Ведучі свята Василь Бойко, Марія Сачевська та хор Української Греко-Католицької церкви свцм. Йосафата.

Пісню «Моя мама» виконує дует сестер Павлишин «Чисте Джерело».

«Найкращі квіти на Землі зірву для тебе, моя мамо». Ярема та Оксана Боскі.

Для вас, дорогенькі бабусі, наша пісня. Крістіан Христенко і Михайло Боский.

Із святом вас, дорогі матері.

«... І в дорогу далеку Ти мене на зорі проводжала...»

Вам, наші матері, наша пісня.

П-ні Оля Олійник із внучкою Христинкою.

Маленька україночка Соломія Хомецька на руках у п-ні Олі Хом'як

*«Напийтеся водиці з чистої криниці» отим горнятком,
подарованим управою УНД.*

*Вчителька української мови і літератури Галина Жилава із своїми учнями
Христиною Павлючик, Надією Ридзанич і Надією Терещук.*

Майбутні матері.

У черзі до мікрофону із поздоровленнями для своїх матерусь.

Даринка Кіндій і Надя Ридзанич. Сцена із вистави про маму.

Конкурс краси серед дівчат. Перемогли всі!

Мамо, а Ти зможеш так?

Танець для Мами. Тарас Вовк і Оленка Н.

Колядники і Вертеп

від

Українського Народного Дому

Чи можна Вам заколядувати?

*Три Царі зі Сходу (Олег Ридзанич, Богдан Федаш, Іван Карман) сповіщають веселу вістку:
«Христос Родився в місті Вєфлєємі!»*

З Різдвом Христовим і Новим роком !
Хай вам щаститься за кожним кроком,
Хай в вашій хаті радість панує,
Христос Рожденний в мирі царствує.

Хай буде щаслива вся ваша родина,
Прикрасить оселю червона калина
А дітки колядки для вас заспівають,
Щастям віншують, добром засівають.

На небі зірниця днесь засіяла,
Радісну вістку народам послала,
А ангел з неба і нам сповіщає,
Що в Вєфлєємі ХРИСТОС СЯ РОЖДАЄ!

*Священик Української Православної Церкви св. Юрія-Переможця
о. Петро Левко приймає «Вертеп» з Українського Народного Дому*

*«Вертеп» в гостях Української Православної Церкви Святої Тройці
(в центрі о. Іван Лимар)*

«Вертеп» з УНД приймає священник Української Греко-Католицької Церкви о. Володимир Попик

*Колядники вітають з Різдовим Христовим родину Романа Кузика
(Організатор і керівник Марія Котуцька)*

Український «Святий Вечір». Господар, господиня і їхні діти сіли до «Святої вечері»

«Вертеп» і колядники завітали до Української Православної Церкви св. Юрія-Переможця

Мамо! Тату! Колядники ідуть...

*Гості Анатолія Лесенського:
Іван Гафткович, Ліда і Василь Турецькі, Слава Качур, Надя Гафткович*

ГОСПОДАРСЬКІ РОБОТИ

Так виглядав апартамент при головному будинку під час ремонту 2002р.

Під цією підлогою були знайдені фрагменти американських газет 1883,1884 (не збереглися),1955 років.

Фрагмент газети 1955 року.

*Інтернаціональна бригада : Петро Терещук, тодішній голова УНД,
і друзі-поляки Збішек Роман, Роберт Сукеннік, Павло Сукеннік, Лешек Куна.*

*Ремонтні роботи у відпочинковому клубі виконують
Ігор Горбач та Андрій Яцунік.*

«Копайте глибше, пане голово...» Василь Бойко і Петро Терещук.

« А хто нас витягне з тої ями?» Ігор Козак та Ігор Губа

Роман Димкевич, Олег Ридзанич, Андрій Яцуник, Ярослав Селедець, Петро Терещук.

Пліт мусить бути чистим. Михайло Волянський і Олексій Шолька за роботою

*Футбольне поле ми вирівняємо...
Ярослав Стахів, Богдан Федаш, Василь Турецький.*

*«Годі стояти, давайте, хлопці, до роботи...».
Вирівнювання площі під паркування авт.*

Ремонт кухні. На фотографії: Віктор Романюк, Іван Медяник, Тимофій Ключник, Петро Терещук, Дмитро Шолька, пастор Овдій Хрипчук, Микола Шевчук, Федір Ключник, Михайло Волянський, Олексій Шолька, Мирослав Романко, Павло Бондаренко.

СПОРТ В УНД

Спортова дружина «Стріла» 1955: 2-ий ряд – Михайло Бойцун, Орест Мицик, Орест Сенник, Ігор Сенник, Богдан Копаниця, Володимир Маркевич, Юліян Головчак, Казьо Сурма. 1-ий ряд – Мирон Шманько, Віктор Шманько, Чарлі Крижанівський, Олександр Кучер, Богдан Микитин

Українські «Тигри» 1972: 2-ий ряд – Іван Панчишин, Владко Булат, Роджер Данбурі, Карел Грей, Мирон Лицак, Славко Зрада, Михайло Мартиненко, Фрейнк Огороднік, Баб Огороднік, др. Мар'ян Макогін. 1-ий ряд – Владко Лицак, Роман Петруняк, Баббі Грей, Грег Огороднік, Рич Райнер, Михайло Голобович, Джері Гвідоті.

Мар'ян Гуль і його команда

Відновлена футбольна команда «Стріла». В центрі голова УНД Василь Турецький і голова спорткомітету Петро Олійник. 2006 рік.

День Незалежності України. Грає «Стріла». 2007 рік.

Юні тенісисти, майбутні чемпіони і призери Олімпіад.

Учні школи із своїми наставниками Романом Кузиком і Борисом Уманом.

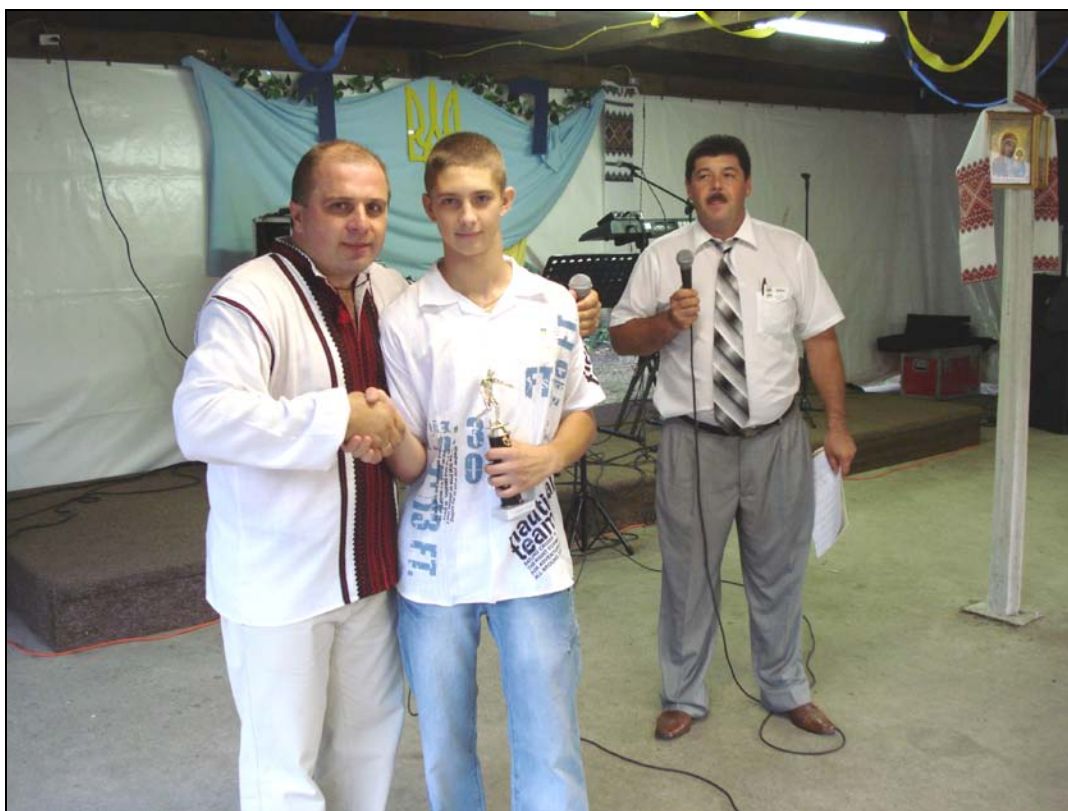
Грає резерва. Тільки в одні ворота...

На волейбольній площадці трава не росте,- значить грають часто.

Вручення призів кращим спортсменам. Приз отримує Михайло Залізко.

Михайло Боский вручає приз УНД юному футболісту Андрієві Павлючику.

*Вручається приз колишньому голові спорткомітету Петру Олійникові.
[на фото зліва]*

ІНШІ СВІТЛИНИ з ГРОМАДСЬКОГО ЖИТТЯ в УНД

Хор ім. М. Лисенка (Трентон, Н.Дж.) 24 березня 1963

*Хор «Молода Україна», заснований 1974 року.
Диригент проф. Володимир Тритяк*

Hamilton Mayor Jack Rafferty, Council President Jack Lacy, and Council Vice-President Michael Angarone are shown with members of the Ukrainian-American Association at their Cultural Center located on Jeremiah Avenue in Hamilton Township.

Hamilton's Ukrainian-Americans

The nucleus for Ukrainian cultural activities in Hamilton is the Ukrainian National Home, Inc./Ukrainian - American Cultural Center at 477 Jeremiah Avenue. This historically significant building which has been restored and preserved by Ukrainian-Americans is also known as "Bow Hill Mansion". The mansion was constructed in 1785 by an early, prominent resident, Barnt de Klyn. The building was purchased by Ukrainian-Americans in 1959 and, with restoration and preservation activities well underway, the Ukrainian National Home was incorporated on May 17, 1960, and the Ukrainian-American Cultural Center on June 28, 1968.

A self-sustaining organization, the center provides a variety of cultural, educational, and recreational programs to perpetuate the rich Ukrainian heritage and culture. Some of these activities include: A Ukrainian language school on Saturdays, a Ukrainian Woman's Choir ("Troyanda"), picnics, art shows, a Ukrainian Craft Show, and various sporting activities.

Housed in the home are branches of the Ukrainian National Women's League of America; Plast-Ukrainian Scouting Organization; local branches of the Ukrainian National Association; Americans for Human Rights in Ukraine; Ukraine Hromada Committee of Mercer County; and the Millenium Committee which is planning the celebration of the millenium of Christianity in the Ukraine (988-1988).

The Troyanda (The Ukrainian Women's Choir) performing one of their many concerts in the Hamilton area.

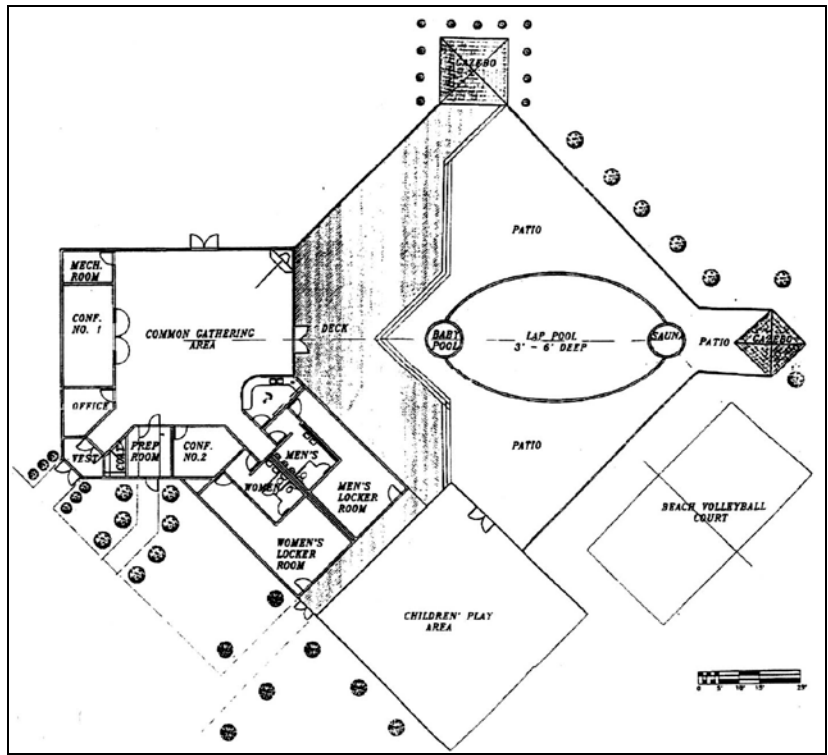
Members of the Ukrainian Culture Center demonstrate how to decorate Pysanky (Ukrainian Easter Eggs).

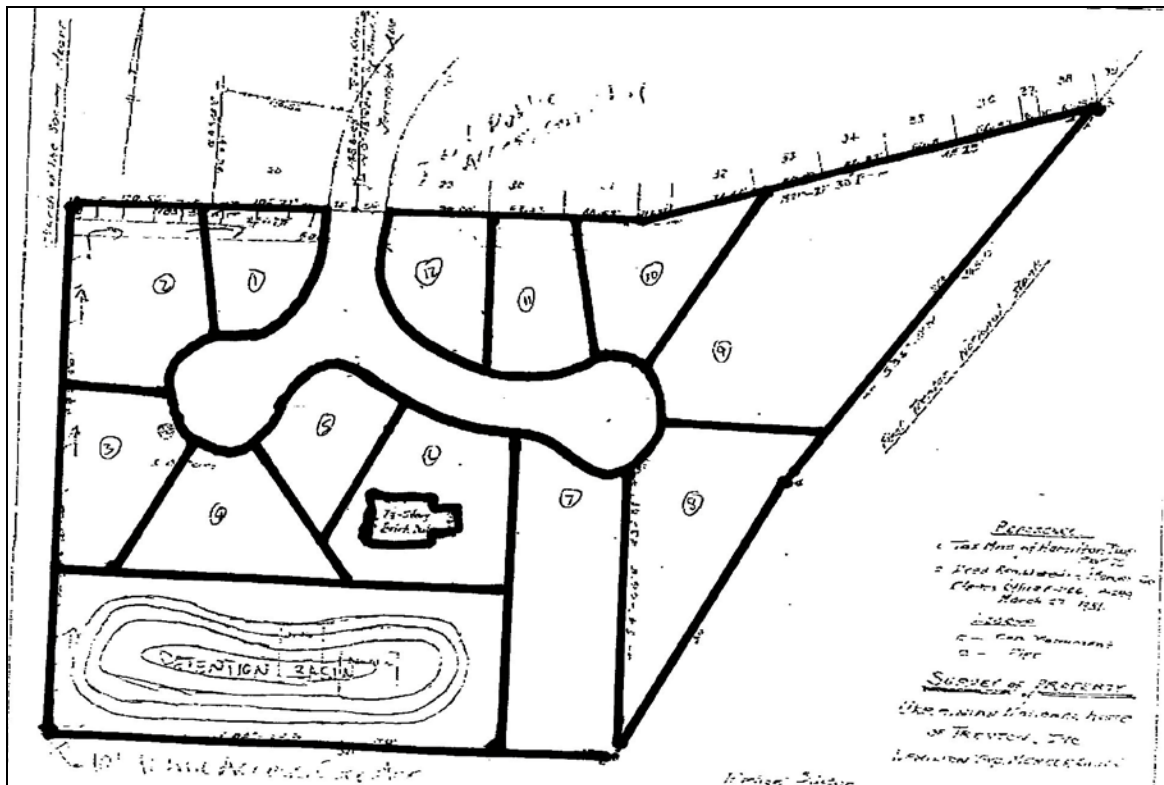
Ann Savage (1800-1865) with her children by Joseph Bonaparte, Caroline Charlotte (with hat; d. 1890) and Pauline Josephe Anne. Pauline died young. {Philadelphia Museum of Art}

Тут ступала нога брата Наполеона.

Пропозиція нового Українського Народного Дому.

Поділ території УНД на ділянки для оцінки її вартості. Програма «Зелені Акри».

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СВЯТОЇ ТРОЙЦІ

*Щиро вітає громаду Українського Народного Дому з
50 річним ювілеєм.*

*Бажаємо усім міцного здоров'я та великих успіхів у шляхетній
праці на збереження і примноження традицій та культури
нашого народу.*

*Нехай Всемилостивий Господь благословить Ваші старання
для добра усієї української громади.*

НА МНОГАЯ І БЛАГАЯ ЛІТА!

*Отець Іван Лимар з парафіяльною родиною церкви
Святої Тройці у місті Трентон, Н. Дж.*

*824 Adeline Street, Trenton, NJ 08610
Тел. (609) 393-5330*

*Отець Володимир із Родиною, Парафіяльні Ради, Сестрицтво, Хор, Апостольство Молитви та всі вірні Української Католицької Парафії Свщч. Йосафата вітають Управу та всіх членів Українського Народного Дому із **50-літнім Ювілеєм**. Бажаємо Українській Громаді Божих ласк та процвітання!*

Многая і Благая Літа!

***Українська Католицька Церква Свщч. Йосафата
та всі Парафіяни***

1195 Deutz Avenue, Trenton, NJ 08611 - (609) 695-3771

Українська Православна Церква Святого Юрія Переможця в Ярдвілі всією парафіяльною громадою вітає вас, всю Трентонську громаду українців, з великим Ювілеєм 50 – ти річчям заснування Українського Народного Дому в Трентоні.

Бажаємо великих успіхів і многих літ, а також росту у праці на благо і добро українського народу і на службу Богу.

Хочемо принести щирі слова подяки нашим батькам і матерям за їхню велику мудрість у заснуванні і будівництві Народного Дому і за те, що упродовж всього часу своїми щедрими пожертвами, купівлею сертифікатів, підтримували активне життя українців на теренах американської землі.

Нехай Всемилостивий Бог наш, Ісус Христос, подає вічну пам'ять нашим першим засновникам і всім тим, що своєю працею і жертвами підтримували Український Народний Дім, а теперішньому новому поколінню нехай Бог дає сили, мудрості, терпіння успішно продовжувати працю наших батьків.

**Церква Євангельських
Християн-баптистів
широ вітає українську громаду, членів та
управу УНД
з 50-літтям
Українського Народного Дому
у Трентоні**

**Хай Бог рясно поблагословить українську
спільноту і дарує в кожне серце духовне
відродження та Свою безмірну благодать!
Усіх бажаючих запрошуємо відвідати
нашу громаду.**

**Богослужіння проходять щонеділі
о 10 год. ранку за адресою:
3001 Levittown Pkwy
Levittown, PA 19055
Пастор Церкви Овдій Хрипчук
тел. (267) 566-0782**

*З нагоди Золотого ювілею Українського Народного Дому
в м. Прентон, Н. Дж.*

Родина Ридзанич щиросеречно вітає усіх членів.

*Бажаємо щастя, здоров'я, успіхів у Вашій праці для розвитку та добра
Українського Народного Дому.*

Ридзанич Олег, Наталя, Іра, Надя та Марія Мосійчук

Нехай Всевишній Бог благословить Вас на Многії та Благії Літа.

Родина настоятеля
Української
Православної Церкви
Святого Юрія
Переможця в Ярдвілі
штату Нью Джерзі
протоієрея Петра Левка з
пані добродійкою
Марією, священника
Катебри Святого
Володимира в місті
Парма штату Огайо отця

Михайла Гонтарука з добродійкою Анною Левко і донечкою Юлією, священника церкви Святого Луки в місті Сиракузи штату Нью Йорк отця Василя Сендеги з добродійкою Оленою Левко і синочками Антонієм і Давидом вітає вас з чудовим ювілеєм 50-річчя заснування Українського Народного Дому в Трентоні.

Наша родина щиро бажає вам подальшого зростання всіляких гараздів та найперше – Божого Благословення. Ми будемо щиро молити Творця, щоб благословляв своїми щедротами та милосердям всяку вашу добру справу.

Нехай Всемилостивий Господь
благословляє вас на Многії і Благії Літа.

Школа Українознавства Української Православної церкви Святого Юрія Переможця в Ярдвілі, штату Нью Джерсі разом з учнями, батьками і вчителями вітає вас з нагоди 50 – ти ліття утворення Народного Дому.

Бажаємо вам натхнення у праці і успіхів, щоб Господь і надалі благословляв успішними роками вашого процвітання.

А наша школа Українознавства буде продовжувати підтримувати вас і вкладати в серця дітей зерна національної свідомості. Нехай підростаюче покоління зберігає гордість в своїх серцях за батьківське коріння.

А ви, щоб і надалі залишалися рідною домівкою для всіх тих, хто шукає тепла, прагне зберегти українські звичаї і традиції далеко від рідної неньки України.

Двері нашої школи Українознавства завжди відкриті для всіх, хто бажає зберегти співучу українську мову в своїх домівках і серцях дітей і онуків.

Дарія Касіян

Дмитро Кузик

Родина Кузик

З нагоди святкування 50-ліття існування Українського Народного Дому в Трентоні, родина Кузик бажає довгого продовження цієї твердині українського духу і її місії згуртування Української Громади.

Наталка Черняк і Роман

Зореслава Коропей і Володар

Тамара і Микола
Велкі

Град

Рая

Анна Радемакер
і Володар

Віра Кобзар і
Андрій

Lt. Roman Kuzyk 1965
US Army.

Lt. Hrad Kuzyk, US Army, visiting Ukrainian Army
Peacekeepers in Kosovo 2004.

Cpt. Hrad Kuzyk in Iraq 2006
US Army

Щиросердечно дякуючи засновникам товариства «Український Народний Дім» в Трентоні, всім, хто працею своїх рук та розуму дбав і примножував його здобутки, сіяв «добре», «розумне» і «вічне» у душах молодих, вітаємо Управу УНД, всіх членів та всю українську громаду з

50-літтям
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ!

Віримо у його світле майбутнє.

З повагою Петро і Наталя Терещук

Згадуючи наших незабутьних батьків

**Роману і Адама Мицик
та
Василину і Івана Микитин**

**Які ціле своє життя працювали для добра
української спільноти,**

**В їх пам'ять
Засилаємо щирий привіт з нагоди
50 ліття**

**заснування і куплення посілости для
Українського Народного Дому.**

**І бажаємо дальших успіхів у корисній праці для добра
нашої організації та українського народу.**

Оксана і Іван Микитин

З дітьми та внуками

Віра Яскір

**Ростислав і Джіна
Микитин**

Тарас Микитин

З дітьми

**Христя
Аляна
Марко**

**Данило
Брендон
Адріяна**

**Павлина
Анна**

**З нагоди 50-ліття заснування
Українського Народного Дому
в Трентоні**

складаємо найкращі побажання,
Божого благословення,
та успіхів у дальшому розвитку для добра
Української громади

Марія і Мирослав Романко
з синами Мартином і Михайлом

**В Пам'ять Найдорощих Родичів
Лесі і Ореста Сенік**

**складаємо
найщиріші побажання
та
дальших успіхів у праці
з нагоди
50-ліття
Заснування Українського Народного Дому
в Трентоні, Нью Джерзі**

Наталка Сенік і Роман Сенік

З нагоди

50-літнього Ювілею

Українського Народного Дому

Бажаємо дальших успіхів у праці на добро і

славу Українського Народу

“МНОГАЯ ЛІТА”

Дарія і Ігор Сенник

з дітьми і внуками

В пам'ять моїх дорогих родичів

бл. п. Григорія і Евдокії Глушок
*які невтомно підтримували працю
розвитку Народного Дому*

та
незабутнього брата
бл. п. Михайла Глушок
довго-літнього члена Народного Дому

**Складаємо сердечні побажання
з нагоди 50-тя Народного Дому в Трентоні
та бажаємо великих успіхів у дальші праці**

Мирослава Глушок і Don Jones

СВОБОДА 🇺🇦

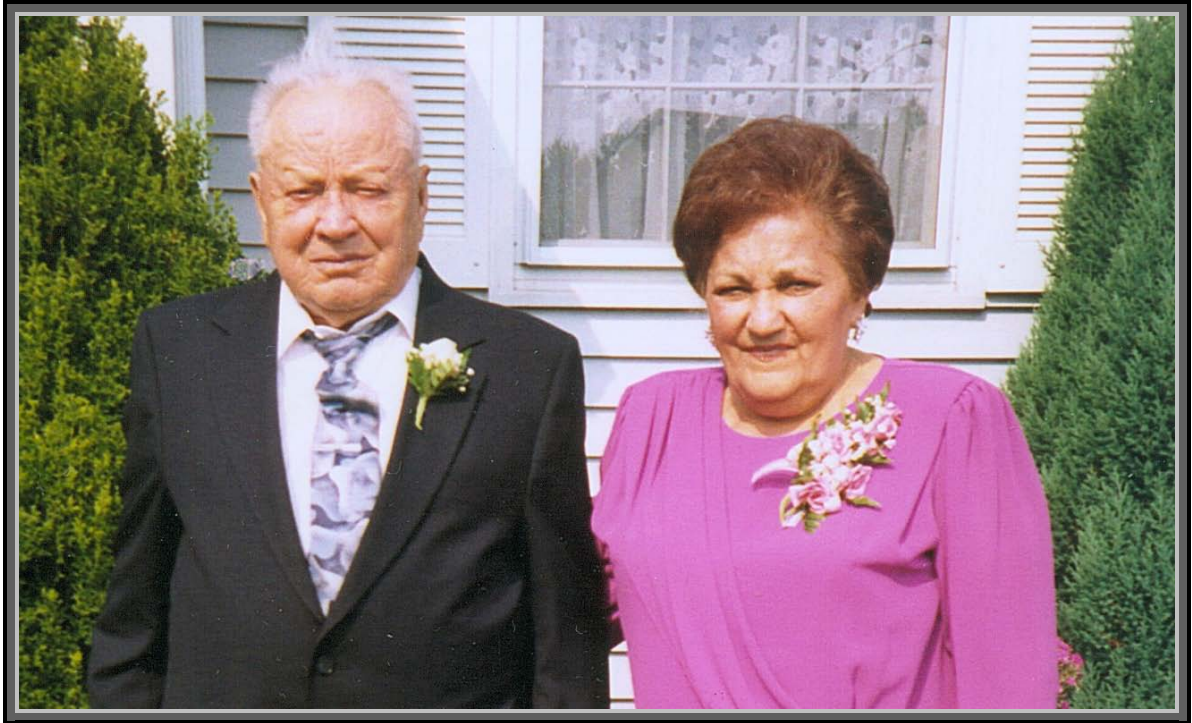
В пам'ять дорогої Родини
Мрочко
Родичі- Марія і Михайло
Сестра- Анастасія Корчмарик
Брат- Стефан ;
та моїх ніколи незабутніх чоловіків:
Юрій Ганінчак
Михайло Глушок
складаю найщиріші побажання
УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
з нагоди 50-ть Літнього Ювілею !

МНОГАЯ ЛІТА !

Марія Глушок
Ліда Ганінчак-Рожек
Лев Р. Ганінчак

В пам'ять наших рідних і найдорожчих для нас батьків Василя та Галини Ільченко довголітніх активних членів парафії Української Православної церкви святого Юрія Переможця довголітньої голови сестрицтва Святої Ольги вчительки Української школи активних учасників організації життя нашого Народного Дому у Трентоні.

З нагоди Ювілею 50-річчя заснування Народного Дому складаємо щирі побажання та бажаємо успіхів у праці розвитку української громади у Трентоні на славу Богу.

**Daughter Olga and Michael
Zeleznock, Sr.
Grandson Michael Zeleznock,
Jr. Esq.
Grandson Andrew Zeleznock**

**Son Nikolaus and Maria
Ilczenko
Granddaughter Tanya and
Dominic Cuccia
Great-Grandchildren
Matthew and Gabriella
Cuccia
Granddaughter Christine and
Roy McGowan**

*The Ukrainian Community has been the
“rock” of faith
upon which our parents
and grandparents
so tirelessly built.
Let us continue to show
the same dedication and love for each other
as Ukrainians
and continue to prosper and grow.*

Walter and Katheryna (Suchenko) Bula

Sons

Alexander and wife Jaime
Gregory and wife Alexandra
Andrij

Grandchildren

Natalia, Danylo
Lukas, Alexander
Brandon and Brooke

Congratulations and
Best Wishes on the
50th Anniversary of the
Ukrainian National Home
Cultural Center

Eugene John Kutch, CFSP
Manager

N.J. License No. 3423

PA License No. FD 014841-L

215 Grand Street, Trenton, New Jersey 08611
(609) 393-6320

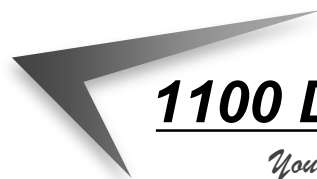
*З нагоди 50-ліття Українського
Народного Дому в Трентоні, Нью Дж.,
складаємо велику подяку тим,
які впродовж років своєї праці,
жертвеності та любові до свого,
спромогли збудувати та
звеличавити УНД.
Хай Господь Бог збереже і
поблагословить Вас на
многая і благая літа.*

*В цей величавий Ювілейний Рік
бажаємо щастя, здоров'я та
многих Божих ласк нашій
українській родині. Дай Боже
дальшого успіху в розвитку УНД.*

*Др. Омелян і Еріка Коцопей
з синами Андрієм і Петром*

50th Anniversary

Omelan Kotsopey, DMD
1100 S. Broad St.
Trenton, NJ 08611
Tel: 609.393.6891

1100 DENTAL

Your neighborhood dentists

www.1100dental.com www.1100dental.com www.1100dental.com

RD TRADE CONSTRUCTION

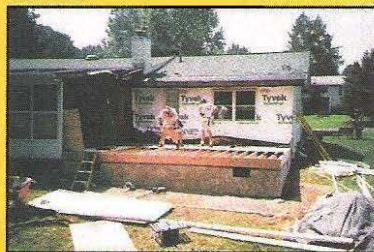
RESIDENTIAL & COMMERCIAL, FULLY INSURED

IN BUSINESS FOR OVER 18 YEARS

РОМАН ДИМКЕВИЧ

- Carpentry & Additions
- Roofing – all types
- Roof Windows & Vents
- Siding & Aluminum Trims
- Gutters & Down Spouts
- Renovations
- Attic Rooms
- Windows & Doors
- Decks

We speak English, Ukrainian, Polish, and Russian.

215-431-7752 • 215-547-0276

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
“САМОПОМІЧ”

Філядельфія—Трентон

“Обслуговує і підтримує Українську громаду від 1952 року”

щиро вітає

**УКРАЇНСЬКИЙ
НАРОДНИЙ ДІМ, ІНК**

з нагоди

50-ти літнього Ювілею

та бажає дальших успіхів у корисній праці для
добра Української громади у місті Трентоні

Щастя Вам Боже!

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

“Serving the financial needs of the Ukrainian Community since 1952”

Main Office:

1729 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111

Tel: 215-725-4430 Fax: 215-725-0831

Toll Free: 1-888-POLTAVA (1-888-765-8282)

Branches:

700 Cedar Road, Jenkintown, PA 19046 (267) 627-5317

14425 Bustleton Avenue, Philadelphia, PA 19116 (267) 351-4021

2307 Brown Street, Philadelphia, PA 19130 (215) 232-3993

477 Jeremiah Avenue, Trenton, NJ 08610 (609) 656-0802

www.ukrfcu.com

BIG

or

Small

В НАС Є ПОЗИЧКА ДЛЯ ВСІХ ВАШИХ ПОТРЕБ.

The Providence Association of the Ukrainian Catholics in America

*On this joyful occasion,
the Providence Association of the
Ukrainian Catholics in America
extends its heartfelt
best wishes for many blessed years.*

THE PROVIDENCE ASSOCIATION

A Fraternal Benefit Life Insurance Company Since 1912

817 North Franklin Street, Philadelphia, PA 19123 • E-mail: sales@provassn.com
(Toll free) 1-877-857-2284 • www.provassn.com

ANNUITY SAVINGS CERTIFICATES, IRAs AND ROTH IRAs

- *Maximize Savings and Income*
- *Secure Retirement*
- *Diversify Investments*
- *Buffer Stock Volatility*
- *401(k), Pension, IRA and Annuity Rollovers*

LIFE INSURANCE

- *Protect Yourself and Your Family*
- *Accumulate and Protect Savings*
- *Cover Final Expenses*
- *Provide Immediate Estate Liquidity*
- *Leave a Valuable Inheritance*

SUBSCRIBE TO "AMERICA"

*Providence Association Members — \$40.00,
Non-members — \$55.00*

America Subscription Department
817 N. Franklin Street, Philadelphia, PA 19123

Ukrainian

American Newspaper

- *Worldwide News*
- *Commentary • Current Events*

Організація Оборони Лемківщини в Америці
Organization for Defense of Lemko Western Ukraine, Inc.

КРАЙОВА УПРАВА • NATIONAL BOARD

P. O. BOX 7 • CLIFTON, NEW JERSEY 07015-0007 • USA

Крайова Управа Організації Оборони Лемківщини в Америці

Щиро вітає

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ ІНК. У ТРЕНТОНІ

та

КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТЕР

з 50 - ЛІТНИМ ЮВІЛЕЄМ

Висловлюємо признання за Вашу велику пророблену працю у громадському житті.

Віримо що далі доложите всіх зусиль для розвитку Українського Народного Дому та Культурного Центру і будете зберігати майбутньому поколінню можливості успішно продовжувати українську громадську діяльність у Трентоні, Нью Джерзі.

Щастя Вам Боже у проведенні ювілейного свята!

За Управу Крайової Управи ООЛ в Амери

Зенон Галькович

Голова

Тома Пиз

Секретар

Best Wishes for providing 50 years
of Culture & Service
by the Ukrainian National Home
and Cultural Center

- gratefully appreciated by Dr. Alexander Moskwa -

C. ALEXANDER MOSKWA, JR., M.D., F.A.A.O.S.
Orthopaedic Surgeon, Board Certified, Fellowship Trained

Reconstructive Surgery
of the Knee and Shoulder

Arthroscopy
Joint Replacement
Sports Medicine

325 Princeton Avenue, Princeton, New Jersey 08540
Tel: (609) 924-8131 Fax: (609) 924-8532

Найщиріші побаження з нагоди 50 років
громадської і культурно-освітньої роботи
при Українському Народному Домі в Трентоні

- з пошаною, др. Александер Москва -

On behalf of our dearly departed father,

Mychajlo Martynenko

and all members of the Martynenko and Kosowski families,

we would like to extend our

Congratulations on the Fiftieth Anniversary of the founding

of the **Ukrainian National Home**.

We also express best wishes for the continued success of the UNH.

May God Grant You Many Years!

В пам'ять найдорощого мужа

ОРЕСТА МИЦИКА

Мами

КАТЕРИНИ ЩЕРБИК

та прибраних родичів

ЯРОСЛАВИ І ЯРОСЛАВА ЛАБКИ

складаємо найщиріші побажання з нагоди

50-ЛІТТЯ

заснування Українського Народного Дому

в Трентоні, Нью Джерзі

Марія Мицик з синами Адамом і Орестом

Вшановуючи пам'ять

Михайла Бойцуна

Щиро вітаємо
Український Народний Дім в Трентоні
з його 50-літтям,
та бажаємо багато успіхів в праці
для добра нашої громади.

Родина Бойцун

CONGRATULATIONS

ON THE 50TH ANNIVERSARY OF THE
UKRAINIAN NATIONAL HOME - CULTURAL CENTER

IN MEMORY OF IWAN KLOC AND
HIS DEDICATION TO THE
UKRAINIAN YOUTH OF THE
COMMUNITY IN TRENTON, NJ.

FROM HIS LOVING WIFE,
OLGA KLOC, THEIR CHILDREN
AND GRANDCHILDREN

Складаємо найщиріший привіт
Українському Народному Дому в Трентоні,
управі і членами,
з нагоди ***п'ятдесятилітнього*** ювілею.

Бажаємо великих успіхів у продовжунні своєї дальшої і корисної
праці для добра українського народу та скріплюванні нашої
української громади на будучність.

Марія Городиська Леся, Ляриса, Роман, і др. Андрій Городиські

Вітаємо
Український Народний Дім

з нагоди

50-літнього ювілею
та

бажаємо дальших успіхів у Вашій корисній праці.

Дарія і Михайло Лашин
з синами Тарасом і Андрійом.

CONGRATULATIONS!

On the occasion of your

50th Anniversary

Ukrainian American Citizen's Association
847 N. Franklin Street
Philadelphia, PA 19123

Прийміть сердечний привіт і найщиріші побажання

з нагоди

50-літнього ювілею

Українського Народного Дому

Бажаємо найкращих успіхів на

Многая і Благая Літа

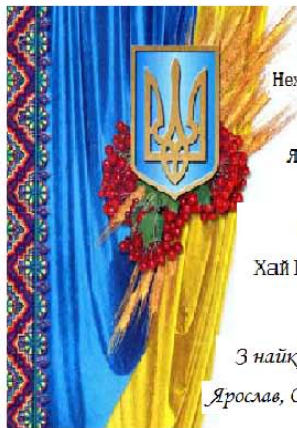
Dr. Robert and Oksana (Petruniak) Hrubec and Family

Щиросеречно вітаємо Український Народний Дім, управу та його членів із «Золотим ювілеєм». Бажаємо дальнішого його процвітання та плідної праці по згуртуванню всієї української громади, вихованню патріотичної молоді в дусі християнської моралі і любові до ближнього.

Мирослава та Роман Кучарські з синами Ігорем і о. Юрієм та його родиною.

Сердечно вітаємо українську громаду м. Пірентона з нагоди 50-річчя УНД!

Вітаємо Вас, усі добрі люди,
Нехай Божа ласка завжди з Вами буде,
Будьте всі здорові,
Як води Дніпрові,
Будьте Ви веселі,
Як весняна днина,
Хай Вас обминає лихая година.

З найкращими побажаннями -
Ярослав, Оксана, Грина та Андрій Коник

Greetings for the 50th Anniversary Commemorative Book:

Congratulations and Best Wishes for our Ukrainian Home!

**We will never forget those who made this possible and those
that continue their support.**

The Lesenskyj Family

Thank you for all of the hard work.

*Tony Lesenskyj
President, LMT Mercer Group
Phone: (609) 989-0399 ext 1120
Fax: (609) 989-1199*

Happy 50th Anniversary to the Ukrainian National Home in Trenton

МНОГАЯ ЛІТА!

**Roman J. Koropey
Attorney-at-Law Pennsylvania and New Jersey
14 S. Bryn Mawr Avenue
Bryn Mawr, PA 19010
(610) 527-9200
*rkoropey@lambmcerlane.com***

З нагоди **50 ліття** заснування
Українського Народного Дому в місті Трентоні
вітаємо українську громаду і управу УНД і
щиросердечно бажаємо - нехай
Господь Бог
оберігає і благословить Вас на дальшу працю для об'єднання і блага
усього українського народу

Анна, Оксана, Микола Лупак

З нагоди **50-літнього** ювілею
Українського Народного Дому
складаємо найкращі побажання
Божого Благословення
та
успіхів у дальшій праці.

Богдан і Аня Федаш

В день ювілею бажаємо багато тепла, щастя,
добра і злагоди проводити довгі роки
українську культуру і дух для молодого покоління.

Родина Дідок

Congratulations on your **50th Anniversary**

Patricia and John Tymash

BEST WISHES

Roma Bank
2300 Route 33
Robbinsville, NJ 08691

Вітаємо із **50-літтям** заснування
Українського Народного Дому в Трентоні.

Бажаємо дальших успіхів і праці для
усього українського народу.

бажає Володимир і Надія Литвин

З нагоди **50-ліття** заснування

Українського Народного Дому

щирі вітання та побажання дальшого розвитку і успіхів

пересилає

Дарія Самотулка з родиною

З нагоди **50-ліття**

Українського Культурного Центру в Трентоні, Н. Дж.
Щирий привіт і побажання для дальшого розвитку Центру

пересилають

Леся Обаранець з родиною

З нагоди **50 ліття** заснування

Українського Культурного Центру в Трентоні, Нью Джерзі,

Бажаємо багато успіхів для праці в українській громаді.

Нехай Бог помагає.

Родина Плис

Всім працівникам Українського Народного
Дому, друзям та приятелям шлемо Вам
теплій привіт з теплої Флориди.

Микола і Тамара Веремієнко

Україно, рідна, мила що з тобою сталося?! Поверни
нам нашу гордість, поверни і вклади...Дай нам Боже
вік дожити в злагоді і в щасті. Дай нам з нагоди **50
ліття** заснивання Народного Дому гордо, сміло
голову тримати, що ми були є і будемо українцями
на жавзди, і щоб нас шанували. Вперед за Україну.

Іван Кузик

WINOWICZ FUNERAL SERVICE
A CONTINUING FAMILY SERVICE SINCE 1910

FUNERAL HOME
300-320 ADELIN STREET
TRENTON, NJ 08611-2599
609-393-4603

FUNERAL CHAPEL
849-865 BRUNSWICK AVENUE
TRENTON, NJ 08638-3894
609-393-1652

STANLEY J. WINOWICZ, JR., C.F.S.P., MGR. - N.J. LICENSE NO. 3471

ANNA YAWORSKY
(215) 725-0377
FAX: (215) 725-0447

M-F 9am - 7pm
SAT 9am - 3pm

UNIVERSAL TRAVEL SERVICES

8300 Bustleton Avenue, 1st Floor Philadelphia, PA 19152

- Airline Tickets
- Passport Photos
- Calling Cards
- Money Transfer
- Parcel Service
- Notary
- Translation Services
- Fax Service

ENCORE FLORIST
2307 S. Broad Street
Hamilton Township, NJ 08610

encorepalmflorist.com
(609) 888-3739

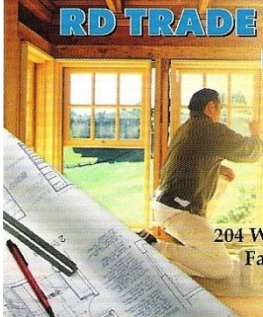

RD TRADE CONSTRUCTION
Residential and Commercial
Fully Insured

Roman Dymkevitch
Owner

204 Welsford Rd
Fairless Hills
PA, 19030

Free Estimate
Mob.: 215-431-7752
Fax: 215-547-0276
e-mail: RdTradeCo@yahoo.com

ПОЖЕРТВИ

\$100

Іван Івагненко

\$50

John and Louise Boychuk -- Michael and Susan Holubowycz
Петро і Наталія Стрижак -- Ігор і Наталія Козак

\$30

Gregory Kenen

\$20

Микола Кутовий -- Василь Іванів -- Марко і Сніжана Івасюк
Світлана і Петро Сукач -- Леся Веремієнко
Оксана і Михайло Боский -- о. Іван Лимар -- Леся і Олег Кіндій
Галина і Іван Михлик -- Анна Хом'як-Цициловська
Ярослав Котович -- Володимир Саварський

\$10

Іван Демчишин -- Степан Кіндратишин -- Ромас Лідейкіс
Леся Поглод -- Ігор Соломон -- Юліан і Марія Завада
Павло і Уляна Бритвак -- Ігор і Олександра Вовк
Валентин і Леся Дробаха

\$5

Олег Сорокопуд -- Володимир Косаренко -- Микола Руснак

Записки - Notes